

கி ரி யை க ள்

திரிகையகன்

தெ. நிரஞ்சன் ராஜ்

கிரியைகள்

தெ. நீரஞ்சன் ராஜ்

இந்த புத்தகத்தை எழுத எனக்கு
கிருபையளித்த என் தேவாதி தேவனுக்கு
எல்லா துதி கன மகிமைகளையும்
நான் செலுத்துகிறேன்.

– தெ. நிரஞ்சன் ராஜ்

பொருளடக்கம்

உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து	01
1. கிரியைகளின் முக்கியத்துவம்	04
2. தேவன் மனிதனுக்காக செய்த அன்பின் கிரியைகள்	12
3. மனிதன் தேவனுக்காக செய்ய வேண்டிய அன்பின் கிரியைகள்	28
4. கிரியைகளின் உற்பத்தி ஸ்தானம்	37
5. கிரியைகளின் எல்லைகள்	48
6. கிரியைகளின் பிரதிபலன்	56

கிரியைகள்

“அன்றியும் உங்களில் ஒவ்வொருவனுக்கும் உங்கள் கிரியைகளின்படியே பலனளிப்பேன்”

-இயேசு (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:23)

“உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து”

2010-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் என் தாயாருக்கு கேன்சர் (Breast Cancer) வியாதி இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆகவே என்னுடைய தாயாருக்கு சிகிச்சையளிப்பதற்காக சி.எம்.சி. மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனைக்கு கொண்டு சென்றோம். அவைகள் எங்கள் குடும்பத்திற்கு வேதனை நிறைந்த நாட்கள். எதுவுமே தெரியாத அந்த புதிய இடத்தில் (வேலூர்) என் தாயாரை அழைத்துக் கொண்டு போய் அங்கே சுமார் ஒரு வருடம் தங்கியிருந்து சிகிச்சையளித்தோம்.

ஆண்டவருடைய பெரிதான கிருபையினாலும், இரக்கத்தினாலும் தேவன் என் தாயாரோடு இருந்து எல்லா சிகிச்சைகளையும் நல்லபடியாக முடித்து இன்றும் என் தாயார் நல்ல சுகத்தோடும், பெலத்தோடும், ஜீவனோடும் இருக்க உதவி செய்தார். கர்த்தருக்கே மகிமை.

ஆனால் நான் என் தாயாரோடு அந்த மருத்துவமனையில் தங்கியிருந்த அந்த நாட்களில் கர்த்தருடைய பெரிய பாரத்தைக் குறித்தும், ஜனங்கள் மேல் ஆண்டவர் வைத்திருக்கின்ற பெரிய அன்பையும் உணர முடிந்தது. நான் என் தாயாருடைய அறுவை சிகிச்சைக்கு முந்தின நாள் என் படுக்கையருகில் என் தாயாருக்காக ஜெபம் பண்ணும்படி முழங்கால்படியிட்ட போது தேவ சமூகம் என்னை நிரப்பிற்று. அப்பொழுது தேவன் நான் என் தாயாருக்காக வைத்திருக்கிற அந்த பாரத்தை என் உள்ளத்திலிருந்து எடுத்து விட்டு கணக்கற்ற மக்கள் வேதனையோடும், வியாதியோடும், வலியோடும், மிகுந்த

பயத்தோடும், கண்ணீரோடும் அந்த மருத்துவமனையில் வேதனை அனுபவிக்கின்றதை என் உள்ளத்தில் காண்பித்து ஒரு பெரிய பாரத்தினாலே என்னை நிரப்பினார்.

வேதனையோடு நானும் அவர்களுக்காக கதறி அழுது ஜெபித்தேன். அன்றிலிருந்து ஒவ்வொரு நாளும் அப்படிப்பட்ட மக்களுக்காகவும், அவர்கள் வேதனைக்காகவும், கர்த்தர் பரிதபிக்கிறதையும், பரிசுத்தாவியானவர் எனக்குள் இருந்து ஏங்கி அழுகிறதையும் நான் அறிந்திருக்கிறேன். ஜனங்கள் மேல் ஆண்டவர் வைத்திருக்கிற அன்பை வார்த்தையினால் வர்ணிக்கவே முடியாது.

நானும் இவர்களுடைய வியாதிக்காக, வேதனைக்காக சிலுவை சுமந்தேன் இவர்களும் வியாதியை சுமக்கிறார்கள் என்பதுதான் ஆண்டவருடைய உள்ளத்தில் இருக்கின்ற ஒரு பெரிய வேதனை. ஒரு கடன் ஒரு முறைதான் செலுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் நானும் வலிகளையும், வேதனைகளையும் அனுபவித்தேன். இவர்களும் வலியையும், வேதனையையும் அனுபவிக்கிறார்கள் என்று அந்நாட்களில் ஆண்டவர் வேதனையோடு தம் பாரத்தை என்னிடத்திலே பகிர்ந்து கொண்டு, “என் இரத்தத்தின் வல்லமையைக் குறித்து பிரசங்கிக்க எனக்கு ஆட்கள் தேவை. என் சிலுவையைக் குறித்து பிரசங்கிக்க எனக்கு ஆட்கள் தேவை. நான் எதையெல்லாம் இவர்களுக்காக சிலுவையில் செய்து முடித்தேனோ அந்த நற்செய்தியை அறிவிக்க ஆட்கள் தேவை. எனக்காக கிரியை செய்ய ஆட்கள் தேவை” என்று ஆண்டவர் என்னோடு பேசினார். அதைத்தான் வேதம் ஏசாயா6:8-இல் இவ்விதமாகச் சொல்லுகிறது.

“பின்பு யாரை நான் அனுப்புவேன், யார் நமது காரியமாய்ப் போவான் என்று உரைக்கிற ஆண்டவருடைய சத்தத்தைக் கேட்டேன். அதற்கு நான்:இதோ, அடியேன் இருக்கிறேன் என்னை அனுப்பும் என்றேன்”

ஆகவே இன்றைக்கு ஆண்டவருடைய உள்ளம் அவருக்காகக் கிரியை செய்ய ஆட்களைத் தேடிக்கொண்டே இருக்கிறது. இன்றைக்கு முழு உலகத்தை பாவமும், சாபமும், வியாதியும், மரணமும் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையில், தம்முடைய ஜீவனை சுமந்து கொண்டு போகிற மனிதன் யார் என்று கர்த்தருடைய கண்கள் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது.

II நாளாகமம் 16:9-இல் வேதம் இவ்விதமாகக் கூறுகிறது:

“தம்மைப்பற்றி உத்தம இருதயத்தோடிருக்கிறவர் களுக்குத் தம்முடைய வல்லமையை விளங்கப்பண்ணும்படி, கர்த்தருடைய கண்கள் பூமியெங்கும் உலாவிக்கொண்டிருக்கிறது...”

முழு உலகமும் இயேசுவின் ஜீவனுக்காக ஏங்கிக் கொண்டேயிருக்கிறது. தீவுகள் அவருடைய வேதத்திற்காக காத்திருக்கிறது. மரணமும், பாவமும், சாபமும் நிறைந்த இந்த உலகத்தில் நீ கர்த்தருடைய ஜீவனைக் கொண்டு போவாயா? இன்றைக்கு மரணத்தினால் சூழப்பட்ட இந்த மனுக்குலம் வேதனையோடும், அழகையோடும், அந்த ஜீவனை எதிர்நோக்கி கொண்டிருக்கிறது. கர்த்தர் தம்முடைய வல்லமையை (ஜீவனை) உன் மேல் விளங்கப்பண்ணும்படி அவருடைய கண்கள் உன்னை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கே நீ தேவனுக்காக கிரியை செய்ய உன்னை அவருடைய கரத்தில் ஒப்புவிப்பாயாக.

தெ. நிரஞ்சன் ராஜ்

I. கிரியைகளின் முக்கியத்துவம்

01.03.2014-இல் நான் என்னுடைய B.Pharm பட்டப்படிப்பின் இறுதி செமஸ்டர் தேர்வுகளுக்காக மிகவும் கடினப்பட்டு ஆயத்தம் செய்து கொண்டு இருந்தேன். அந்நேரத்தில் என் சொந்த ஊரில் வசிக்கும் (தூத்துக்குடி) என் மாமனார் (மனைவியின் தந்தை) பலமுறை என்னைத் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் மிகவும் Busy-ஆக படித்துக் கொண்டிருந்தபடியால் தொலைபேசியில் வரும் எந்த அழைப்பையும் பொருட்படுத்தவில்லை. ஆகவே அன்றைக்கு சாயங்காலம் என் மனைவி தன் தகப்பனார் என்னிடம் பேச வேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள் என்பதாகக் கூறினாள்.

ஆகவே நான் அவர்களிடம் பேசினபொழுது அவர்கள் அடுத்த நாள் காலை தான் விளாத்திக்குளம் என்ற ஊரிலுள்ள ஒரு C.S.I திருச்சபையில் செய்தி கொடுக்கப் போவதாகவும், செய்தியின் தலைப்பு, வசனம் இதுதான் என்று ஏசாயா 44:22-ஆம் வசனத்தை என்னிடம் கூறினார். அந்த வசனம் இவ்விதமாக சொல்லுகிறது:

“உன் மீறுதல்களை மேகத்தைப் போலவும். உன் பாவங்களைக் கார்மேகத்தைப் போலவும் அகற்றிவிட்டேன்; என்னிடத்தில் திரும்பு; உன்னை நான் மீட்கக் கொண்டேன்”

மாத்திரமல்ல அன்றைக்கு செய்தியில் எதையெல்லாம் பிரசங்கிக்க போகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் என்னிடம் கூறினார்கள். எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஏனென்றால் அவர்கள் அடிக்கடி இந்திய வேதாகம சங்கம் மூலமாக பல திருச்சபைகளுக்கு சென்று ஆண்டவருடைய ஊழியத்தை செய்து வருவார்கள். அந்தந்த திருச்சபையில் செய்திக்கு என்று ஒரு தலைப்பு வைத்திருப்பார்கள்.

ஒவ்வொரு முறை அவர்கள் ஊழியத்திற்கு செல்லும் முன்னும் அவர்கள் என்னைத் தொடர்பு கொண்டு அந்த தலைப்பை எனக்கு தெரிவித்துவிட்டு இந்த தலைப்புக்கு வேதத்தில் எந்த சம்பவத்தை எடுக்கலாம் என்று என்னிடம் கலந்தாலோசிப்பது அவர்களுடைய வழக்கம். ஆனால்

அன்றைக்கு என்னிடம் அந்த தலைப்பு குறித்து கலந்தாலோசிக்கவில்லை. தேவனே அன்றைக்கு என்ன பேச வேண்டும் என்பதையெல்லாம் அவர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கியதை போல அந்த நாள் தன்னுடைய செய்தியை நேர்த்தியாக ஆயத்தம் செய்து வைத்திருந்தார்கள்.

அடுத்த நாள் காலை (02.03.2014) ஞாயிற்றுக்கிழமை யானபடியால் நானும், என் மனைவியும் வழக்கம் போல எங்கள் கிராமதிருச்சபையில் காலை ஆராதனை நடத்திக் கொண்டிருந்தோம். நான் அன்றைக்கு காலையில் கீழ்க்கண்ட வசனத்தை திருச்சபை மக்களுக்கு போதித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

“நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையை அறிந்திருக்கிறீர்களே; அவர் ஐசுவரியமுள்ளவராயிருந்தும், நீங்கள் அவருடைய தரித்திரத்தினாலே ஐசுவரியவான்களாகும்படிக்கு, உங்கள் நிமித்தம் தரித்திரரானாரே” – II கொரிந்தியர் 8:9

நான் போதித்துக் கொண்டிருந்தபோது என் மனைவிக்கு ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு அவர்களுடைய தாயாரிடம் இருந்து வந்தது. அந்த அழைப்பிற்கு பிறகு என்னுடைய மனைவியின் முகம் மிகவும் துக்கத்தோடு காணப்பட்டது. என் மனைவி என்னிடம் வந்து தன் தகப்பனார் அந்த விளாத்திக்குளம் திருச்சபையில் செய்தி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போதே மயங்கி கீழே விழுந்துவிட்டதாகவும், அவர்களை மருத்துவமனைக்கு கொண்டு சென்றிருப்பதாகவும் மிகவும் துக்கத்தோடு கூறினாள். நாங்கள் அந்த ஆராதனையை முடித்துவிட்டு எங்களுடைய வீட்டிற்குச் சென்று கொண்டிருக்கும் போது எனக்கு ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. அதில் உங்கள் மாமனார் மரித்துப்போய் விட்டார்கள். ஆகவே நீங்கள் உடனே புறப்பட்டு ஊருக்கு வாருங்கள் என்று செய்தி வந்தது.

நாங்கள் அங்கே போய்ச் சேர்ந்தபொழுது அவர்கள் சுவாசமில்லாமல் கண்ணாடி பெட்டிக்குள் வைக்கப்பட்டிருப்பதை பார்த்தபோது வேதனையாக இருந்தது. அப்பொழுது கீழ்க்கண்ட வேத வசனம் ஒன்று என் நினைவிற்கு வந்தது.

“இதோ, அவர் பறித்துக்கொண்டு போகிறார், அவரை

மறிப்பவன் யார்? நீர் என்ன செய்கிறீர் என்று அவரைக் கேட்பவன் யார்?” – யோபு 9:12

மாத்திரமல்ல யோபு 38:10 இல் “நான் அதற்கு எல்லையைக் குறித்து...” என்பதாக வாசிக்கிறோம்.

தேவன் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் கடக்கக்கூடாத ஒரு எல்லையை நியமித்திருக்கிறார். நம்மால் அந்த எல்லையை தாண்டிச் செல்ல முடியாது. ஆகவே இன்றைக்கு நீ சுவாசத்தோடு இருப்பது கர்த்தருடைய சுத்த கிருபை என்பதை மறந்து போகாதே. கர்த்தர் உனக்குத் தருகிற ஒவ்வொரு நாளும் கிருபையின் நாட்கள்.

இந்த நாட்களில் நீ மரணத்திற்கு பிறகு நித்தியமாய் வாழப்போகிற அந்த நித்திய வீட்டிற்காக உன்னை ஆயத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். நீ பூமியில் வாழ்கிற ஒவ்வொரு நாளும் நீ நித்தியமாய் எங்கு வாழப் போகிறாய் என்பதை தீர்மானிக்கும். ஆகவேதான் ஆமோஸ் 4:12-இல் வேதம் “உன் தேவனைச் சந்திக்கும்படி ஆயத்தப்படு” என்று சொல்லுகிறது.

வேதத்தில் எஸ்தர் நடபடிகள் புத்தகத்தில் ஒரு சம்பவத்தை வாசிக்கிறோம். அகாஸ்வேரு என்னும் நூற்றிருபத்தேழு நாடுகளையும் அரசாண்ட ஒரு இராஜாவுக்கு மனைவியாக மாறுவதற்காக ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஆறுமாதம் வெள்ளைப் போளத் தைலத்தினாலும், ஆறுமாதம் சுகந்தவர்க்கங்களினாலும், ஸ்திரீகளுக்குரிய மற்றச் சுத்திகரிப்புகளினாலும் ஜோடிக்கப்படுகிற நாட்கள் நிறைவேறி, இவ்விதமாய் ஸ்திரீகளின் முறைமைப்படி பன்னிரண்டு மாதமாகச் செய்யப்பட்டுத் தீர்ந்த பின்பு, ராஜாவாகிய அகாஸ்வேருவினிடத்தில் பிரவேசிக்க, அவளவளுடைய முறை வருகிறபோது பிரவேசிப்பார்களாம். (எஸ்தர் 2:12)

ஒரு பூமிக்குரிய ராஜாவுக்கு மணவாட்டியாய் மாற்றப்படுவதற்கு இவ்வளவு ஆயத்தமும், சுத்திகரிப்பும் தேவைப்படும் என்றால் மகிமை நிறைந்த ஒப்பில்லாத மகிமையுடைய அந்த சாவாமையுள்ள நித்திய இராஜாவுக்கு மணவாட்டியாய் மாறி நித்தியத்தில் அவரோடு வாழ வேண்டுமானால் நமக்கு எவ்வளவு சுத்திகரிப்பும் ஆயத்தமும் தேவை!

ஆகவே இந்த கிருபையின் நாட்களை பயன்படுத்தி ஒவ்வொரு நாளும்த் பரிசுத்த ஆவியானவரின் துணையோடு அவர் நமக்கு தந்திருக்கிற மகிமையான அவருடைய வார்த்தையினாலும், உன்னை சுத்திகரித்து அவரை சந்திக்கும்படி ஆயத்தப்படு. இந்த மரணம் என்கிற போரில் எந்த மனிதனும் தப்ப முடியாது. கட்டாயம் ஒரு நாள் மரணம் உன்னை சந்திக்கும். மரணம் ஒரு மனிதனுடைய வாழ்வின் முடிவு அல்ல. அதுதான் அவனுடைய நித்திய வாழ்விற்கு ஆரம்பம்.

03.03.2014 அன்று மாலை என்னுடைய மாமனாருடைய அடக்க ஆராதனை திருச்சபையிலே நடந்து முடிந்த பிறகு அவர்களுடைய சரீரம் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. நல்லடக்கம் செய்யப்படுவதற்காக வைக்கப்பட்ட அந்த சரீரத்தை பார்த்தபோது ஒரு வேத வசனம் என் நினைவிற்கு வந்தது. சங்கீதம் 115:17, 18-இல் வேதம் சொல்லுகிறது.

“மரித்தவர்களும் மவுனத்தில் இறங்குகிற அனைவரும் க ர் த் த ரை த் து தி யா ர் க ள் . நா மோ , இ து மு த ல் எ ன் றெ ன் றை க் கு ம் க ர் த் த ரை ஸ்தோத்திரிப்போம் . அல்லேலூயா”

என் மாமனார் Heavy Water Plant என்ற மத்திய அரசாங்க நிறுவனத்தில் Scientific Officer -ஆக பணிபுரிந்தார்கள். மிகவும் தாழ்மையுள்ள மனிதர். உபத்திரவத்தின் குகையிலே தேவன் அவரைத் தமக்கென்று தெரிந்து கொண்டார். இருதய வியாதி வந் து அவர்கள் இருதய அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்டபோது தன் பாவங்களையெல்லாம் தேவனிடத்தில் அறிக்கையிட்டு தேவனுடைய பிள்ளையாக மாறினார்.

அவர் மரண இருளின் பள்ளத்தாக்குக்குள் கடந்து போனபடியினாலும் தேவன் அதிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றினபடியினாலும், தேவன் மேல் மிக அதிக அன்பு வைத்திருந்தார்கள். நான் சுமார் ஏழு வருடம் அவர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். கர்த்தருடைய ஆலயத்தையும் அதின் ஆராதனையையும் மிகவும் அதிகமாக நேசித்தார்கள். நான் கண்ட ஏழு வருஷத்திலும் ஒரு நாள் கூட அவர்கள் ஆலய ஆராதனைக்கு தாமதமாக சென்றதில்லை.

அவ்வளவாய் ஆண்டவருடைய பிரசன்னத்தைக் கணம்பண்ணினார்கள். ஆண்டவருடைய வேதத்தையும், அவருடைய வார்த்தையையும் அவ்வளவுக்கதிகமாக நேசித்தார்கள். எப்பொழுதும் காலையில் அவர்களை வேத புத்தகத்தோடுதான் பார்க்க முடியும். வேத வசனங்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று தணியாத வாஞ்சையுடையவர்களாக இருந்தார்கள். எப்பொழுதும் நாங்கள் ஒன்றாய் இருக்கும் போதும், பிரயாணம் செய்யும் போதும் வேத வசனத்திலிருந்து அநேக காரியங்களைப் பேசிக் கொண்டுதான் செல்வோம். அவர்கள் உள்ளத்தில் தேவனுடைய வசனம் மீது வாஞ்சையும் தாகமும் அலாதியாய் இருந்தது.

மாத்திரமல்ல நான் திருமணமாகி அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்றபோது அவர்கள் வீட்டிற்கு பக்கத்தில் கீதா நகர் C.S.I திருச்சபை ஒன்று கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அந்த திருச்சபையை மிகவும் நேசித்து அதற்காக இரவு பகலாய் அவர்கள் வேலை செய்ததை என்னால் மறக்கவே முடியாது.

அந்த ஆலயம் கட்டப்படுவதற்கு பணம் சேகரிப்பதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் பல மைல் தூரம் பிரயாணம் பண்ணுவார்கள். அந்த பணத்திற்காக பல மனிதர்களிடம் அவமானப்பட்டுக்கிறார்கள். அந்த ஆலயத்தினுடைய மர வேலைகளை மிகவும் கவனமாய் பார்த்து ஆயத்தம் செய்தார்கள். இப்படி ஆண்டவருடைய ஆலயத்தை நேசித்து உண்மையாய் ஆண்டவருக்காக ஊழியம் செய்வார்கள்.

ஒவ்வொரு ஏழ்மையான கிராம திருச்சபைக்கும் சென்று காணிக்கை எதையும் பெற்றுக்கொள்ளாமல் அங்குள்ள ஏழை விசுவாசிகளுக்கு ஊழியம் செய்வார்கள். இப்படி ஆண்டவரையும், அவருடைய வசனத்தையும், அவருடைய ஊழியத்தையும் உண்மையாய் நேசித்து வாழ்ந்தார்கள்.

அவர்களுடைய மரணம் உண்மையாக திருச்சபைக்கு ஓர் பெரிய இழப்பு. ஏனென்றால் திருச்சபையிலுள்ள ஒவ்வொரு வியாதியுள்ளவர்களுக்காகவும், பிரச்சனையுள்ளவர்களுக்காகவும், வேதனையுள்ளவர்களுக்காகவும் மிகவும் பாரமுள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள். அவர்களுக்காக பாரத்தோடும், கண்ணீரோடும் ஜெபிப்பதை பார்த்திருக்கிறேன்.

அவர்கள் மரித்து ஒரு ஆண்டிற்குப் பிறகு முதலாம் ஆண்டு நினைவு ஸ்தோத்திர கூட்டம் ஒன்றை வீட்டிலே ஆயத்தம் செய்திருந்தார்கள். ஆகவே 01.03.2015 அன்று அவர்கள் பிரசங்கித்து மரித்த அதே விளாத்திக்குளம் திருச்சபையை பார்ப்பதற்காகவும், அங்குள்ள விசுவாசிகளுக்கு நன்றி சொல்வதற்காகவும் (ஏனென்றால் அவர்கள் என் மாமனாரை மருத்துவமனைக்கு தூக்கிச் சென்று மரித்து விட்டார் என்று அறிந்த பிறகு அவர்களே அவர்களை தூத்துக்குடி வீட்டிற்கு கொண்டு வந்தார்கள்) மற்றும் அவர்களுடைய வாழ்க்கையை சாட்சியாக சொல்வதற்கும், அந்த திருச்சபைக்கு கடந்து சென்றோம்.

அன்றைக்கு அந்த ஆராதனையில் நான் தேவனுடைய வார்த்தையைப் பிரசங்கித்து அவருடைய வாழ்க்கையை சாட்சியாக அறிவிக்கும்படிக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகவே அதற்கு முந்தினநாள் அவர்கள் கடைசியாக பிரசங்கித்த ஏசாயா 44:22-இல் இருந்து திருச்சபையோடே பேசலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். தேவனுடைய சமூகத்திலே என்ன வார்த்தையை பிரசங்கிக்கலாம் என்று காத்திருந்தபோது, அடுத்த நாள் திருச்சபையில் போதகம் பண்ணும்படி ரூத் 2:12-ஆம் வசனத்தை கர்த்தர் எனக்கு தந்தார்.

“உன் செய்கைக்குத்தக்க பலனைக் கர்த்தர் உனக்குக் கட்டளையிடுவாராக”

அப்பொழுதுதான் ஆண்டவர் எனக்கு மேன்மையான ஒரு பாடத்தைக் கற்றுக்கொடுத்தார். என்னுடைய மாமனாருக்கு, ஆலயத்திற்குள் அதுவும் தேவனுடைய வார்த்தையைப் பேசி முடித்த பிறகு “என் உயிருள்ளவரையும் இந்த இயேசுவுக்காக வாழ்வேன்” என்று கடைசி அறிக்கை செய்து ஆண்டவருடைய சமூகத்திலே, கர்த்தருடைய மடியிலே மரணம் அடையும் அந்த பாக்கியத்தைக் கர்த்தர் ஏன் அவருக்கு கொடுத்தார் என்றால் அவர் தேவனுடைய ஆலயத்தை நேசித்து அந்த ஆலயத்திற்காக அவர் கிரியை செய்தபடியினால், அவர்களுடைய அந்த செய்கைக்குத்தக்க பலனைக் கர்த்தர் கட்டளையிட்டார்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:23-இல், அன்றியும் உங்களில் ஒவ்வொருவனுக்கும், உங்கள் கிரியைகளின்படியே பலனளிப்பேன் என்று வாக்குரைத்த இயேசு என் மாமனாருடைய கிரியைகளின்படியே அவருக்கு பலனளித்தார். எவ்வளவு ஒரு பெரிய மேன்மையான

மரணம் பாருங்கள்! எத்தனையோ பெரிய பரிசுத்தவான்களுக்கு கிடைக்காத அந்த பெரிய பாக்கியத்தை கர்த்தர் அந்த மனிதனுக்குக் கொடுத்ததற்கு காரணம் அவர் ஆலயத்தின் மேல் அவ்வளவு வைராக்கியமும் வாஞ்சையும் உடையவராக இருந்தார்.

தேவ பிள்ளையே, தேவனுடைய பார்வையில் நீ செய்கிற கிரியை மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. தேவன் ஒவ்வொரு மனிதனுடைய கிரியைகளை சீர்தூக்கிப் பார்க்கிறார். ஆகவே இன்றைக்கு நீ உன் நடைகளை ஆராய்ந்து பார். உன் கிரியைகள் தேவனுக்கு பிரியமான கிரியைகளாய் இருக்கின்றதா அல்லது உன் கிரியைகளினாலே தேவனுக்கு வேதனையை உண்டாக்குகிறாயா என்று யோசித்துப்பார். தேவன் இஸ்ரவேல் ஜனங்களைப் பார்த்து, உங்கள் கிரியைகளை நான் அருவருக்கிறேன் என்று சொன்னார். வேதத்தில் ஆண்டவர் ஆமோஸ் தீர்க்கதரிசியைக் கொண்டு இஸ்ரவேல் ஜனங்களைப் பார்த்து இவ்விதம் சொல்லுகிறார்:

“இஸ்ரவேல் வம்சத்தாரே, நீங்கள் வனாந்தரத்திலே இருந்த நாற்பது வருஷம் வரையில் பலிகளையும், காணிக்கைகளையும் எனக்குச் செலுத்தினீர்களோ? நீங்கள் உங்களுக்கு உண்டாக்கின மோளோகுடைய கூடாரத்தையும், உங்கள் தேவர்களின் நட்சத்திரராசியாகிய உங்கள் சொரூபங்களின் சப்பரத்தையும் சுமந்து கொண்டு வந்தீர்களே” – ஆமோஸ் 5:25,26

நீங்கள் வனாந்தரத்திலே இருந்த நாற்பது வருஷம் வரைக்கும் எனக்கு பிரியமான கிரியையாகிய பலிகளையும், காணிக்கைகளையும் எனக்கு செலுத்தாமல் நான் அருவருக்கிற கிரியைகளைச் செய்து வந்தீர்களே என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். ஆகவே கர்த்தர் இஸ்ரவேல் ஜனங்களைப் பார்த்து,

“ஆகையால் உங்களைத் தமஸ்குவுக்கு அப்பாலே குடியோட்டுவேன்” என்று ஆமோஸ் 5:27ல் சொல்லுகிறார். அவர்களுடைய கிரியையின் பலனை தேவன் அவர்கள் தலைகளின் மேல் திருப்பினார். ஆம் தேவபிள்ளையே உன்னுடைய கிரியைகளை தேவன் கவனித்து பார்க்கிறார். பூமியில் நீ செய்கிற கிரியைகளுக்குத்தக்க பலனை தேவன் உன் தலையின்மேல் கட்டளையிடுவார்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:11,12-இல் வேதம் இவ்விதமாகச் சொல்லுகிறது.

“அநியாயஞ் செய்கிறவன் இன்னும் அநியாயஞ் செய்யட்டும்; அசுத்தமாயிருக்கிறவன் இன்னும் அசுத்தமாயிருக்கட்டும்: நீதியுள்ளவன் இன்னும் நீதி செய்யட்டும்; பரிசுத்தமுள்ளவன் இன்னும் பரிசுத்தமாகட்டும்”

“இதோ, சீக்கிரமாய் வருகிறேன்; அவனவனுடைய கிரியைகளின்படி அவனவனுக்கு நான் அளிக்கும் பலன் என்னோடே கூட வருகிறது.”

ஆம் இயேசு சீக்கிரமாய் திரும்ப வரப்போகிறார். எதற்காக? மனிதர்களுடைய கிரியைகளுக்குத்தக்கதாக அவர்களுக்கு பலனையளிக்கும்படி இயேசு சீக்கிரம் வரப்போகிறார். ஆகவே இன்றைக்கு ஒருவேளை தேவன் அருவருக்கிற தூர்க்கிரியையை நீ செய்து கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் இன்னும் ஆண்டவர் உனக்கு கிருபையின் தருணத்தை தந்திருக்கிறார்.

சங்கீதம் 2:12-இல் வேதம் இவ்விதமாகச் சொல்லுகிறது.

“குமாரன் [இயேசு] கோபங்கொள்ளாமலும், நீங்கள் வழியிலே அழியாமலும் இருக்கும்படிக்கு, அவரை முத்தஞ் செய்யுங்கள்; கொஞ்சக்காலத்திலே அவருடைய கோபம் பற்றியெரியும். அவரை அண்முக்கொள்ளுகிற யாவரும் பாக்கியவான்கள்”

நீ உன் தூர்க்கிரியையினால் அழிவை, தண்டனையை அடையக் கூடாது; நீ மனந்திரும்பி தேவனிடத்தில் பாவ மன்னிப்பு பெற்று தேவனுக்கு பிரியமான கிரியையை நீ செய்ய வேண்டும் என்று உனக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே நீ இன்றைக்கே தேவனிடம் ஓடி வந்துவிடு.

II. தேவன் மனிதனுக்காக செய்த அன்பின் கிரியைகள்

வேதம் சொல்லுகிறது ஆதியாகமம் 2:7-இல்

“தேவனாகிய கர்த்தர் மனுஷனைப் பூமியின் மண்ணினாலே உருவாக்கி, ஜீவசுவாசத்தை அவன் நாசியிலே ஊதினார். மனுஷன் ஜீவாத்துமாவானான்”

நாமே அவருடைய கரத்தின் அன்பின் கிரியைகளாய் இருக்கிறோம். தேவன் பூமியின் மண்ணை தம்முடைய கரத்தில் எடுத்து மனுஷனை ஆறாவது நாளில் உருவாக்கி தம்முடைய ஜீவசுவாசத்தை அவன் நாசியிலே ஊதினார். அப்பொழுது மனுஷன் ஜீவனுள்ளவனாய் மாறினான். எவ்வளவு ஒரு பெரிய சந்தோஷம்! ஆம் நாம் அவருடைய சாயலில் படைக்கப்பட்ட அவருடைய கிரியைகளாய் இருக்கிறோம். இதை நினைக்கும் போதே நமக்கு ஒரு பெரிய சந்தோஷம் உண்டாகிறது.

தேவன் ஒரு திட்டத்தோடும், நோக்கத்தோடும் நம்மை உருவாக்கி இருக்கிறார். நீ தானாகவே இந்த உலகத்தில் உருவாகவில்லை. உன்னுடைய சிருஷ்டிப்பின் பின்னால் ஒரு பெரிய கரமும், ஒரு பெரிய நோக்கமும் இருக்கிறது. அவரே உன்னை சிருஷ்டித்தபடியினால் அவரே உன் வாழ்க்கையைப் பொறுப்பெடுத்து நடத்துவார்.

நீ எதைக் குறித்தும் கவலைப்படாதே. உன் தேவைகளை அவரே சந்திப்பார். கர்த்தர் இந்த பூமியில் மனிதனாய் இறங்கி வந்தபோது ஜனங்களைப் பார்த்து, முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள், அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக்கூடக் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார். மத்தேயு 6:33-இல் அதைக் குறித்து வாசிக்கிறோம்.

ஆம் மனிதனை குறித்த தேவ திட்டம் அவன் தேவனை தேட வேண்டும் அவர் காண்பித்த வழிகளில் வாழ வேண்டும் என்பதே. அப்படி மனிதன் தேவனை தேடி அவரது வழிகளில் வாழும்போது அவன் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான

எல்லாவற்றையும் தேவனே தந்து அவனை ஆசீர்வதிக்கிறார். தேவன் மனிதனை தம்முடைய கரத்தினால் சிருஷ்டித்தபின்பு வேதம் சொல்லுகிறது தேவன் சந்தோஷத்தோடே தாம் படைத்த மனிதனை ஆசீர்வதித்தார்.

“பின்பு தேவன் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்பி, அதைக் கீழ்ப்படுத்தி, சமுத்திரத்தின் மச்சங்களையும் ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், பூமியின்மேல் நடமாடுகிற சகல ஜீவஜந்துக்களையும் ஆண்டுகொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி, தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்” – ஆதியாகமம் 1:28

பிரியமானவர்களே எதற்காக தேவன் உங்களை சிருஷ்டித்தார்? நீ பலுகிப் பெருகி பூமியை நிரப்பி, ஆளுகை செய்து ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவனாய் இந்த பூமியில் ஜீவிக்கும்படியாகவே உன்னை சிருஷ்டித்தார். அதுதான் உன்னைக் குறித்த அவருடைய உயர்ந்த நோக்கமாக இருக்கிறது. மனுஷன் மேல் தேவன் ஓர் உயர்ந்த நோக்கத்தை, திட்டத்தை வைத்து அவனை இந்த பூமியிலே சிருஷ்டித்தார். ஆகவேதான் தேவன் தம்முடைய கரத்தின் கிரியைகளாகிய மனுஷனைப் பார்த்து தம்முடைய தீர்க்கதரிசி மூலமாக இவ்விதம் கூறினார்.

“என் நினைவுகள், உங்கள் நினைவுகள் அல்ல; உங்கள் வழிகள் என் வழிகளும் அல்லவென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். பூமியைப்பார்க்கிலும் வானங்கள் எப்படி உயர்ந்திருக்கிறதோ, அப்படியே உங்கள் வழிகளைப் பார்க்கிலும் என் வழிகளும், உங்கள் நினைவுகளைப் பார்க்கிலும் என் நினைவுகளும் உயர்ந்திருக்கிறது” – ஏசாயா 55:8,9

தேவன் தம்முடைய சாயலான மனிதனுக்காக ஆறு நாட்கள் கிரியை செய்து அவனுக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் இந்த பூமியில் சிருஷ்டித்தார் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. மனிதன் வாழ்வதற்குத் தகுதியில்லாமல் ஒழுங்கின்மையும், வெறுமையுமாய் இருந்த இந்த பூமியைக் கர்த்தர் ஒழுங்குபடுத்தி மனுஷன் வாழ்வதற்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் அவனுக்காக சிருஷ்டித்தார்.

தேவன் வெளிச்சத்தை உண்டாக்கினார். வெளிச்சத்தையும் இருளையும் வெவ்வேறாகப் பிரித்தார் ஆகாயவிரிவை உண்டாக்கினார், வெட்டாந்தரையையும் சமுத்திரத்தையும் உண்டாக்கினார், புல் பூண்டுகளையும் தங்கள் ஜாதியின்படியே கனிவிருட்சங்களையும் உண்டாக்கினார், பகலில் ஆளப் பெரிய கடரையும் இரவில் ஆளச் சிறிய கடர்களையும் சிருஷ்டித்து அவைகளை பூமியின் மேல் பிரகாசிக்கும்படி வானம் என்கிற ஆகாய விரிவில் வைத்தார், நீந்தும் ஜீவஜந்துக்களையும், பூமியின் மேல் வானம் என்கிற ஆகாய விரிவிலே பறக்கும் பறவைகளையும் உண்டாக்கினார், பின்பு தேவன் பூமியில் ஜாதி ஜாதியான ஜீவஜந்துக்களையும் நாட்டு மிருகங்களையும், ஊரும் பிராணிகளையும், காட்டு மிருகங்களையும் உண்டாக்கினார். தேவன் இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் ஆறு நாளில் உண்டாக்கினார். தாம் ஆறாவது நாளில் சிருஷ்டிக்கப் போகும் மனிதனுக்காக இவை எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கினார்.

தேவன் ஆறாவது நாளில் மனிதனை சிருஷ்டித்து அந்த மனிதனைப் பார்த்து இவ்விதம் சொன்னார்:

“பின்னும் தேவன்: இதோ, பூமியின் மேல் எங்கும்... விதைதரும் கனிமரங்களாகிய சகலவித விருட்சங்களையும் உங்களுக்குக் கொடுத்தேன், அவைகள் உங்களுக்கு ஆகாரமாயிருக்கக் கடவது” – ஆதியாகமம் 1:29

ஆம் தேவன் மனிதன் மேல் ஒரு பெரிய அன்பு வைத்து அவனுக்காகவே ஆறு நாட்கள் கிரியைச் செய்து அவனுக்காக எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்தார். பின்புதான் மனிதனை இந்த உலகத்தில் சிருஷ்டித்தார். மனிதன் மேல் அவருக்கு எவ்வளவு அக்கறை, அன்பு பாருங்கள்! தேவன் மனிதனைப் பார்த்து இவ்விதம் சொன்னார்.

“பிரியமானவனே, உன் ஆத்துமா வாழ்கிறதுபோல நீ எல்லாவற்றிலும் வாழ்ந்து சுகமாயிருக்கும்படி வேண்டுகிறேன்” – III யோவான் 2

இதுதான் மனிதனைக் குறித்த தேவனுடைய பரிபூரணத் திட்டம். மனிதன் தன் வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றிலும் வாழ்ந்து சுகமாயிருக்க வேண்டும். மனிதன் தன் பொருளாதாரத்தில், சரீர சுகத்தில், ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றிலும் அவன்

வாழ்ந்து சுகமாயிருக்க வேண்டும் என்பது தேவனுடைய திட்டம். அந்த சுகமான வாழ்க்கையை அவன் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமானால் III யோவான் 2-ஆம் வசனம் “உன் ஆத்துமா வாழ்கிறது போல” என்று சொல்லுகிறது.

முதலாவது அவன் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமானால் அவனுக்குள் தேவன் கொடுத்த அவனுடைய ஆத்துமா தேவனுக்குள் வாழ வேண்டும். அதாவது தேவனோடு அந்த ஆத்துமா ஐக்கியம் கொண்டு அவரோடே அந்த ஆத்துமா ஒன்றாய் இருக்க வேண்டும். அதுதான் தேவன் மனிதனை உருவாக்கின நோக்கம். அதுதான் மனிதன் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வழியும் கூட.

ஆகவே அந்த நோக்கத்திற்காகவே சாவாமையுள்ள பெரிய தேவன் தம்மோடே மனிதன் ஐக்கியமாய் இருப்பதற்காக ஆதிமனுஷனாகிய ஆதாமையும், ஏவாளையும் சிருஷ்டித்து அவர்களைத் தாம் உருவாக்கின ஏதேன் என்கிற மிகப் பெரிய தோட்டத்திலே வைத்தார். மனிதன் அந்த தோட்டத்தைப் பண்படுத்தவும், அதைக் காவல் பண்ணுகிற வேலையையும் அவனுக்குக் கொடுத்தார். பகலின் குளிர்ச்சியான வேளையில் ஆதியும் அந்தமுமில்லா அந்த பெரிய தேவன் ஏதேன் தோட்டத்தில் இறங்கி வந்து, தாம் படைத்த அந்த மனிதனோடு உறவாடினார். எவ்வளவு பெரிய சந்தோஷம்! தேவனோடு மனிதன் ஐக்கியம் கொள்வது எவ்வளவு பெரிய பாக்கியம்! அந்த நோக்கத்திற்காகத்தான் தேவன் மனிதனை இந்த உலகத்தில் படைத்தார். அந்த உறவுதான் மனிதனுடைய வாழ்க்கைக்கு தேவையான எல்லா நன்மைகளையும் அவனுடைய வாழ்க்கைக்குள் கொண்டு வருகிறது.

தேவன் அந்த ஆதி மனிதனாகிய ஆதாமுக்கும் ஏவாளுக்கும் ஒரே ஒரு கட்டளையை மட்டும் கொடுத்தார். ஏனென்றால் அவர் சர்வ வல்லமையுள்ள பெரிய தேவன். அவருக்கு அவர் படைத்த மனிதன் கீழ்ப்படிவது நியாயம். ஆகவே மனுஷன் தேவனிடத்தில் கீழ்ப்படியும்படி ஒரே ஒரு கட்டளையைக் கொடுத்தார். இதை குறித்து ஆதியாகமம் 2:16,17-இல் வாசிக்கிறோம்.

“தேவனாகிய கர்த்தர் மனுஷனை நோக்கி: நீ தோட்டத்திலுள்ள சுகல விருட்சத்தின் கனியையும் பூசிக்கவே

புசிக்கலாம். ஆனாலும் நன்மைதீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கனியைப் புசிக்க வேண்டாம். அதை, நீ புசிக்கும் நாளில் சாகவே சாவாய் என்று கட்டளையிட்டார்”

சிருஷ்டிக்கப்பட்டது சிருஷ்டிக் கர்த்தருக்கு கட்டாயம் கீழ்ப்படிய வேண்டும். இதுதான் தேவ கட்டளையாய் இருக்கிறது. அன்றியும் ஒரு வேதனையான, துக்கமான சம்பவம் ஒன்று நடந்தது.

ஆதியாகமம் 3:1,2,3,4-இல் வேதம் சொல்லுகிறது.

“... சர்ப்பமானது தந்திரமுள்ளதாயிருந்தது. அது ஸ்திரீயை நோக்கி : நீங்கள் தோட்டத்திலுள்ள சகல விருட்சங்களின் கனியையும் புசிக்க வேண்டாம் என்று தேவன் சொன்னது உண்டோ என்றது. ஸ்திரீ சர்ப்பத்தைப் பார்த்து; நாங்கள் தோட்டத்திலுள்ள விருட்சங்களின் கனிகளைப் புசிக்கலாம்; ஆனாலும், தோட்டத்தின் நடுவில் இருக்கிற விருட்சத்தின் கனியைக் குறித்து, தேவன் நீங்கள் சாகாதபடிக்கு அதைப் புசிக்கவும் அதைத் தொடவும் வேண்டாம் என்று சொன்னார் என்றாள். அப்பொழுது சர்ப்பம் ஸ்திரீயை நோக்கி : நீங்கள் சாகவே சாவதில்லை”

தேவனுடைய கட்டளைக்கு விரோதமாக மனுஷனுடைய இருதயத்தை சர்ப்பம் தூண்டினதை வேதத்தில் வாசிக்கிறோம். இந்த சர்ப்பம் பழைய பாம்பாகிய சாத்தானைக் குறிக்கிறது. அந்த சாத்தானைக் குறித்து வேதம் நமக்குத் தெளிவாக போதிக்கிறது. எசேக்கியேல் 28ம் அதிகாரம் 12ம் வசனத்திலிருந்து 19ம் வசனம் வரை வாசிக்கும் பொழுது அதிலே சாத்தானை குறித்து தெளிவாய் அறிந்து கொள்ளலாம்.

அவன் ஆதியிலே தேவனால் காப்பாற்றப்படுகிற கேரூப்பாய் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு ஏதேன் தோட்டத்திலே வைக்கப்பட்டபொழுது, அவன் பெருமை என்கிற பாவத்தினாலே தேவ சமூகத்திலிருந்து கீழே தள்ளப்பட்டு, கடைசியாக அவன் நித்திய அழிவுக்கென்று நித்திய நரகத்திற்கென்று தேவனால் நியமிக்கப்பட்டவனாய் இருக்கிறான்.

வேதம் மாத்திரமே அந்த சாத்தானைக் குறித்த தெளிவான விளக்கத்தை நமக்குத் தருகிறது. இந்த வேத புத்தகம் மாத்திரமே அவனுடைய தோல்விகளைக் குறித்து நமக்கு தோலுரித்துக் காட்டுகிறது. சிலுவையில் இயேசு கிறிஸ்து எப்படி சாத்தானுடைய வல்லமையை உரிந்து கொண்டு அவனுடைய தலையை நசுக்கினார் என்பதை வேதம் மாத்திரமே நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறது. ஆகவேதான் சாத்தான் வெறுக்கிற ஒரே ஒரு புத்தகம் இந்த வேத புத்தகம். எல்லா புத்தகங்களையும் படிப்பதற்கு சாத்தான் சம்மதிப்பான், ஆனால் வேத புத்தகத்தை மாத்திரம் படிக்க அவன் சம்மதிப்பதேயில்லை.

இந்த உலகத்தில் எப்பொழுதுமே இரண்டு சத்தம் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கும். ஒன்று வானத்தையும், பூமியையும் படைத்த தேவனுடைய சத்தம், இன்னொன்று தந்திரமுள்ள சர்ப்பத்தினுடைய (சாத்தானுடைய) சத்தம். மனிதனை கர்த்தர் சுயாதீனம் உள்ளவனாகவே படைத்தார். தேவன் மனிதனைப் பார்த்து ஜீவனையும் மரணத்தையும் உனக்கு முன்பாக வைக்கிறேன் என்று சொன்னார். மனிதனுக்கு முழு உரிமையையும் தேவன் கொடுத்திருக்கிறார். அவன் ஜீவனையாவது, மரணத்தையாவது தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இங்கே ஆதாமும் ஏவாளும் சாத்தானுடைய சத்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து தேவனுக்கு கீழ்ப்படியாமற் போனார்கள். ஜீவனைத் தெரிந்து கொள்வதற்குப் பதிலாக மரணத்தை தெரிந்து கொண்டார்கள். தேவன் விலக்கின அந்த நன்மை தீமையறியத்தக்க கனியைப் பறித்து புசித்தார்கள். அந்தோ பெரிய ஒரு வேதனையை அவர்கள் சந்தித்தார்கள். தேவனுடைய நன்மையான சமூகத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டார்கள். பாவினர் நீதிமானுடைய சபையிலே நிலைநிற்பதில்லை என்று வேதம் நமக்குச் சொல்லுகிறது.

மாத்திரமல்ல அவர்கள் ஆசீர்வாதமான ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டு, பூமிக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். பூமியும் பாவம் செய்த மனிதனின் நிமித்தம் சபிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று தேவன் திருவுளம்பற்றினார். “நீ உயிரோடிருக்கும் நாளெல்லாம் வருத்தத்தோடு பூமியின் பலனைப் புசிப்பாய்” என்று தேவன் சொன்னார். பாவம் (தேவனுக்கு கீழ்ப்படியாதது) எவ்வளவு பெரிய விளைவுகளை

மனிதன் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்துகிறது! அந்த பாவத்தின் நிமித்தமே மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் மரணம், சாபம், வியாதி உண்டானது என்று வேதத்திலே வாசிக்கிறோம்.

தேவன் இஸ்ரவேல் ஜனங்களைப் பார்த்து தம்முடைய தீர்க்கதரிசியாகிய ஏசாயாவின் மூலமாக இவ்விதம் சொன்னார்.

“உங்கள் அக்கிரமங்களே உங்களுக்கும் உங்கள் தேவனுக்கும் நடுவாகப் பிரிவினை உண்டாக்குகிறது; உங்கள் பாவங்களே அவர் உங்களுக்குச் செவி கொடாதபடிக்கு அவருடைய முகத்தை உங்களுக்கு மறைக்கிறது”
— ஏசாயா 59:2

நாம் செய்கிற பாவங்கள் (தேவனுடைய கற்பனையை மீறுவது) நமக்கும் நம்மை படைத்த தேவனுக்கும் பெரிய பிரிவினையை உண்டாக்குகிறது. ஏனென்றால் தேவன் பரிசுத்தமானவர், அவரிடத்தில் பாவமில்லை, அவர் பாவத்தை பாராத சுத்தக்கண்ணன் என்று வேதம் போதிக்கிறது. ஆகவே நம்முடைய பாவங்கள் தேவன் நமக்குச் செவிகொடாதபடிக்கு அவருடைய அருமையான முகத்தை நமக்கு மறைக்கிறது. எவ்வளவு பெரிய ஒரு வேதனை பாருங்கள்! ஏனென்றால் அவருடைய முகத்தின் ஒளியே நம்மை இரட்சிக்கக்கூடியது. அவருடைய முகத்திலிருந்தே நமக்கு சமாதானம், சந்தோஷம், நித்தியஜீவன் ஆகிய எண்ணற்ற ஆசீர்வாதங்கள் வருகின்றன. அவர் தம்முடைய கிருபையுள்ள முகத்தை மறைத்தால் நம் வாழ்க்கையில் எந்த ஆசீர்வாதங்களையும், நன்மையையும் நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆகவேதான் தேவன் இஸ்ரவேல் ஜனங்களை பார்த்து தம்முடைய தீர்க்கதரிசி மூலம் இவ்விதமாகக் கூறினார்.

“உங்கள் அக்கிரமங்கள் இவைகளை விலக்கி, உங்கள் பாவங்கள் உங்களுக்கு நன்மையை வரவொட்டாதிருக்கிறது”
— எரேமியா 5:25

நம்முடைய பாவங்கள் நமக்கு நன்மையை வரவொட்டாதிருக்கிறது. ஆகவே மனுக்குலம் பாவத்தினாலே எல்லாவற்றையும் இழந்து தவித்தது. பாவத்தினாலே மனிதன் மெய்யான சமாதானத்தையும், சந்தோஷத்தையும் அடைய முடியாமல் தவித்தான். பல வழிகளில் அவன்

சமாதானத்தையும், சந்தோஷத்தையும் அடைய முயற்சித்த போதும் மெய்யான சமாதானத்தையும், சந்தோஷத்தையும் அடைய முடியாமல் வேதனையோடு தவித்தான்.

பாவத்தினாலே மனிதனுக்கு சரீரத்தில் வியாதிகள் உண்டானது. இயேசு கிறிஸ்து பூமியில் உயிரோடு கூட இருந்த போது முப்பத்தெட்டு வருஷமாய் வியாதியாய், படுத்த படுக்கையாய் எருசலேம் ஆட்டு வாசலினருகே பெதஸ்தா என்கிற குளத்தினண்டை படுத்திருந்த அந்த வியாதியஸ்தனை அற்புதமாய் சொஸ்தமாக்கினார். பின்பு அவனை இயேசு கிறிஸ்து தேவாலயத்திலே கண்டு: இதோ, நீ சொஸ்தமானாய், அதிக கேடானதொன்றும் உனக்கு வராதபடி இனிப் பாவஞ் செய்யாதே என்றார் (யோவான் 5:14). ஆம் பாவம் வியாதியை மாத்திரமல்ல அது மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் முடிவிலே மரணத்தைக் கொண்டு வரும்.

ஆகவே ரோமர் 5:21-இல் வாசிக்கிறோம்.

“ஆதலால் பாவம் மரணத்துக்கு ஏதுவாக ஆண்டு கொண்டது”

இந்த பாவத்தினாலே மனிதன் எல்லாவற்றையும் இழந்து வேதனைப்பட்டான். பாவம் ஓர் உளையான சேறுபோல மனிதனைப் பிடித்திருப்பதினால் அதிலே சிக்குண்ட மனிதன் எவ்வளவு முயற்சி செய்தாலும் அந்த பாவத்திலே இருந்து வெளியே வரமுடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தான். ஏனென்றால் வேதம் யோவான் 8:34-இல் சொல்லுகிறது.

‘இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: பாவஞ் செய்கிறவன் எவனும் பாவத்துக்கு அடிமையாயிருக்கிறான் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்’

பாவம் ஒரு மனிதனை அடிமைப்படுத்திவிடுகிறது. ஆகவேதான் வேதத்தில் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் என்கிற மனிதன் தன் அனுபவத்தைக் குறித்து இவ்விதமாய் குறிப்பிடுகிறார்.

“ஆதலால் நான் விரும்புகிற நன்மையைச் செய்யாமல், விரும்பாத தீமையையே செய்கிறேன். அந்தப்படி நான் விரும்பாததை நான் செய்தால், நான் அல்ல, எனக்குள்ளே வாசமாயிருக்கிற பாவமே அப்படிச்செய்கிறது”

—ரோமர் 7: 19,20

நான் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். ஆனால் விரும்பாத தீமையையே செய்கிறேன். ஏனென்றால் எனக்குள்ளே பாவம் வாசமாய் இருக்கிறது என்று பவுல் சொல்லுகிறார்.

ரோமர் 7:24-இல் அவர் மிகவும் வேதனைபட்டு கதறுகிறார்.

“நிர்ப்பந்தமான மனுஷன் நான் ! இந்த மரண (பாவம்) சரீரத்தினின்று யார் என்னை விடுதலையாக்குவார்?”

பாவம் செய்யும் போது அது ஒரு சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதுபோல தோன்றுகிறது. முடிவிலே அது குற்ற மனசாட்சியை ஒருவனுக்குள் கொண்டு வருகிறது.

நிர்ப்பந்தமான மனுஷன் நான்! யாராவது என்னை இந்த பாவத்திலிருந்தும், அதினால் வருகிற சாபம், வியாதி, வேதனை மரணத்தினின்றும் விடுதலையாக்க முடியுமா என்று பாவம் செய்த மனுக்குலம் இறைவனை நோக்கிக் கூப்பிட்டது. இந்த வேதனையான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து வந்த மனிதனுக்கு மிகவும் இரக்கமுள்ள தேவன் தம்முடைய தீர்க்கதரிசியாகிய ஆபகக் மூலமாக இவ்விதமாகக் கூறினார்.

“நீங்கள் புறஜாதிகளை நோக்கிப் பார்த்து, ஆச்சரியப்பட்டுப் பிரமியுங்கள்; விவரிக்கப்பட்டாலும் நீங்கள் விசுவாசியாத ஒரு கிரியையை உங்கள் நாட்களில் நடப்பிப்பேன்” —ஆபகக் 1:5

ஆண்டவர் மனுகுலத்திற்காக ஒரு கிரியையை நடப்பிப்பேன் என்று வாக்குக்கொடுத்தார். அதின்படியே வாக்கு மாறாத தேவன் மனுக்குலத்திற்கு உதவியாக கைகொடுத்தார் என்று எபிரேயர் 2:14,15,16-இல் வாசிக்கிறோம்.

“ஆதலால், பிள்ளைகள் மாம்சத்தையும் இரத்தத்தையும் உடையவர்களாயிருக்க, அவரும் அவர்களைப்போல மாம்சத்தையும் இரத்தத்தையும் உடையவரானார்; மரணத்துக்கு அதிகாரியாகிய ரிசாசானவனைத் தமது மரணத்தினாலே அழிக்கும்படிக்கும் ஜீவகாலமெல்லாம் மரணபயத்தினாலே அழமைத்தனத்திற்குள்ளானவர்கள் யாவரையும் விடுதலை பண்ணும்படிக்கும் அப்படியானார். ஆதலால் அவர் தேவதூதருக்கு உதவியாகக் கைகொடாமல், ஆவிரகாமின் சந்ததிக்கு உதவியாகக் கைகொடுத்தார்”

ஆகவே பாவத்தின் கீழ் விற்கப்பட்டுப்போன இந்த மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும்படி தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியானவர் மூலமாய் ஒரு கன்னியின் வயிற்றில் உற்பத்தியானார். அந்த குழந்தை பிறந்தபோது தேவதூதன் இவ்விதமாய் யோசேப்பினிடத்தில் கூறுகிறதை மத்தேயு 1:21-இல் வாசிக்கிறோம்.

“அவள் ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், அவருக்கு இயேசு என்று பேரிடுவாயாக ஏனெனில் அவர் தமது ஜனங்களின் பாவங்களை நீக்கி அவர்களை இரட்சிப்பார் என்றான்”

ஆகவே வானத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கின பெரிய தேவன் மனுக்குலத்தை பாவத்திலிருந்து மீட்கும்படியாக இயேசு என்னும் இரட்சகராக இந்த பூமியிலே இறங்கி வந்தார். எவ்வளவு பெரிய சந்தோஷம்! வேதனையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இந்த மனுக்குலத்திற்காக கிரியை செய்து அவர்களை மீட்கும்படியாகவே இயேசு வந்தார். ஒவ்வொரு நாளும் மனுக்குலத்திற்காக அன்பின் கிரியைகளை செய்தார். அப்போஸ்தலர் 10:38-இல் வேதம் இவ்விதமாக சொல்லுகிறது.

“நசரேயனாகிய இயேசுவைத் தேவன் பரிசுத்த ஆனியினாலும் வல்லமையினாலும் அரிவேகம் பண்ணினார்; தேவன் அவருடனே கூட இருந்தபடியினாலே அவர் நன்மைசெய்கிறவரையும் ரிசாசின் வல்லமையில் அகப்பட்ட யாவரையும் குணமாக்குகிறவரையும் சுற்றித்திரிந்தார்”

இயேசு ஜனங்கள் மேல் அதிகமாக அன்பு வைத்து அவர்களுக்காக பரிதிபித்து அவர்களுக்காக மிகவும் கடினமாய் கிரியை செய்தார். இரவெல்லாம் ஜனங்களுக்காக பிதாவினிடத்தில் பரிந்து பேசினார். பகலெல்லாம் ஜனங்களுக்கு பரலோக உபதேசங்களை போதித்தார். ஜனங்களுடைய பாவங்களை மன்னித்து அவர்களுடைய வியாதி, வேதனை, கண்ணீரை நீக்கினார். மனிதன் எப்படி வாழ்ந்தால் பரலோகத்திற்கு வந்தடைய முடியும் என்பதை மாதிரியாக மனிதனுக்கு வாழ்ந்து காட்டினார்.

மனுக்குலத்தை பாவம், வியாதி, மரணம், சாபம் இவைகளிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டுமானால் முடிவிலே வேதம் எபிரேயர் 9:22-இல் இரத்தஞ்சிந்துதலில்லாமல் மன்னிப்பு உண்டாகாது என்று சொல்லுகிறபடி குற்றமில்லாத ஓர் இரத்தம் தேவ நீதியின்படி சிந்தப்பட வேண்டும். எந்த மனிதனும் இன்னொரு மனிதனுடைய விடுதலைக்காக இரத்தம் சிந்த முடியாது. ஏனென்றால் வேதம் எல்லோரும் பாவம் செய்து தேவமகிமையற்றவர்களானார்கள் என்று சொல்லுகிறது.

எல்லா மனிதர்களும் பாவ இரத்தம் உடையவர்களான படியால் தேவ குமாரனே இந்த உலகத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவர் மூலமாய் கன்னியின் வயிற்றில் உற்பவித்து, இயேசு என்கிற பெயரில் இப்பூமிக்கு வந்து மிகவும் பரிசுத்தமாய் வாழ்ந்தார்.

இயேசு இந்த உலகத்தில் வாழ்ந்த போது, “என்னில் பாவம் உண்டென்று யார் என்னைக் குற்றப்படுத்தக் கூடும்?” என்பதாக சவால் விடுத்தார்.

அவர் பாவமே இல்லாத பரிசுத்தராக வாழ்ந்தார். அவருடைய இரத்தம் மாத்திரமே பரிசுத்தமான இரத்தம். இயேசுவை கைது செய்யும்படி அவர் மேல் பொறாமை கொண்ட யூத மதத் தலைவர்களாகிய பிரதான ஆசாரியர், பரிசேயர் என்பவர்கள் போர்ச்சேவகர்களை அனுப்பினார்கள் என்று வேதத்தில் வாசிக்கிறோம். அந்த போர்ச்சேவகர்கள் இயேசு யார் என்று தேடிக் கொண்டு நின்றார்கள். யோவான் 18:4,5-இல் வேதம் இவ்விதமாக சொல்கிறது.

“இயேசு தமக்கு நேரிடப்போகிற எல்லாவற்றையும் அறிந்து, எதிர்கொண்டு போய், அவர்களை நோக்கி : யாரைத் தேடுகிறீர்கள் என்றார். அவருக்கு அவர்கள் பிரதியுத்தரமாக : நசுரேயனாகிய இயேசுவைத் தேடுகிறோம் என்றார்கள். அதற்கு இயேசு நான் தான் என்றார்”

பாருங்கள் இயேசுவுக்கு தாம் இந்த உலகத்தில் வந்ததே எல்லா ஜனங்களுடைய விடுதலைக்காக இரத்தம் சிந்தி மரிக்கும்படியாகத்தான் என்பது தெரியும். ஆகவேதான் இயேசுவே அவர்களிடத்தில் நான்தான் இயேசு என்று சொல்லி எல்லா மனிதர்களை மீட்கும்படியாக மனப்பூர்வமாய் தம்மைத் தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார். இயேசு ஜனங்களை விடுவிக்கும் படியாக தம்முடைய இரத்தத்தை சிந்தும்படி தம்மை ஒப்புக் கொடுத்தார். எவ்வளவு பெரிய அன்பு பாருங்கள்! பாவமே செய்யாத இயேசு குற்றவாளியை போல விலங்கிடப்பட்டு பிரதான ஆசாரியன் அரண்மனையில் இரவெல்லாம் விசாரிக்கப்பட்டார்.

ஒரு குற்றவாளியை போல விலங்கிடப்பட்டு வானத்தையும் பூமியையும் படைத்த தேவன் பிரதான ஆசாரியன் முன்பாக நின்றார். அங்கே ஒரு மனிதன் அவர் கன்னத்தில் ஓங்கி அறைந்தான். அவருடைய தாடி மயிரை பிடித்து இழுத்தார்கள், அங்கே பரியாசம் பண்ணப்பட்டார். அங்கிருந்து ரோம அதிபதியாகிய பிலாத்துவின் அரண்மனைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார். அங்கே ஒரு குற்றவாளியைப்போல வானத்தையும் பூமியையும் படைத்த தேவன் விசாரிக்கப்பட்டார். அங்கிருந்து ஏரோதுவின் அரண்மனைக்கு இழுத்து செல்லப்படுகிறார். திரும்ப அவரை பிலாத்துவின் அரண்மனைக்கு கொண்டு வந்தார்கள்.

அங்கே அவனுடைய அரண்மனைத் தோட்டத்திலே சவுக்கால் அடிக்கப்பட்ட அவருடைய முதுகு உழுதநிலம் போல கிழிக்கப்பட்டது. ஏழு அடி நீளமுள்ள விஷமுன்களால் முடியைப் பின்னி யூதருக்கு இராஜாவே என்று அவரை பரியாசம் பண்ணி அவர் தலையில் அதை வைத்து கோலால் ஓங்கி அடித்தார்கள். பாரமான ஓர் சிலுவையை அவர் தோளின் மீது வைத்தார்கள். அதை சுமந்து வேதனையோடு தம்முடைய இரத்தத்தை சிந்தி எருசலேம் வீதி முழுவதும் நடந்து, தவித்தவராய், தள்ளாடினவராய், வேதனையோடும், வலியோடும் கூட நடந்து கொல்கொதா என்னும் மலையில் ஏறினார். அங்கே

அவருடைய இருகரங்களையும் அவருடைய இரு கால்களையும் நீளமுள்ள ஆணிகளால் கடாவினார்கள். அந்த சிலுவையில் ஆறு மணிநேரம் வானத்திற்கும், பூமிக்கும் நடுவாக வேதனையோடு கூட அவர் தொங்கினார்.

சிலுவை மரத்தில் அவருடைய இரத்தமெல்லாம் சரீரத்திலிருந்து வடிந்துகொண்டே இருந்தது. ஓர் போர்ச்சேவகன் ஈட்டியால் அவருடைய விலாவில் ஓங்கிக் குத்தினான். அப்பொழுது அவருடைய விலாவில் இருந்து இரத்தமும், தண்ணீரும் வந்தது. கடைசியாக “எல்லாம் முடிந்தது” என்று சொல்லி பிதாவின் கைகளில் தம் ஆவியை ஒப்புக்கொடுத்து மரித்தார். அவருடைய சரீரத்தில் இருந்த வஸ்திரத்தைக்கூட போர்ச்சேவகர்கள் உரிந்து கொண்டார்கள். வஸ்திரமில்லாதவராய் வானத்திற்கும் பூமிக்கும் நடுவாக அவமானத்தின் சின்னமாய் தொங்கினார். மனுக்குலத்தின் மீட்பிற்காக அவ்வளவு பெரிய அன்பின் கிரியைகளை செய்து தம்முடைய பரிசுத்த இரத்தத்தை ஊற்றிக் கொடுத்தார்.

சங்கீதம் 36:7-இல் வேதம் இவ்விதமாக சொல்லுகிறது

“தேவனே, உம்முடைய கிருபை எவ்வளவு அருமையானது! அதினால் மனுபுத்திரர் உமது செட்டைகளின் நிழலிலே வந்தடைகிறார்கள்”

இயேசு மனுபுத்திரருக்காக செய்த கிரியைகள் நிமித்தம் நாம் கிருபையை இலவசமாக பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அவர் செய்த கிரியைகள் நிமித்தம் நாம் இலவசமாக பாவ மன்னிப்பை பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அவர் செய்த கிரியைகள் நிமித்தம் நாம் இழந்துபோன மெய் சமாதானம் சந்தோஷத்தை பெற்றுக் கொள்ளுகிறோம். பாவத்தின் நிமித்தம் மனுக்குலத்திற்கு பூட்டப்பட்டிருந்த பரலோக கதவுகள் அவர் செய்த கிரியைகள் நிமித்தம் திறக்கப்பட்டது. மனிதன் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களையெல்லாம் அவருடைய சிந்தப்பட்ட பரிசுத்த இரத்தத்தினிமித்தம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான். ஆகவே வேதம் கொலொசெயர் 1:20,21-இல் இவ்விதமாக சொல்லுகிறது.

“அவர் சிலுவையில் சிந்தின இரத்தத்தினாலே சமாதானத்தை உண்டாக்கி, பூலோகத்திலுள்ளவைகள்

பரலோகத்திலுள்ளவைகள் யாவையும் அவர் மூலமாய்த் தமக்கு ஒப்புரவாக்கிக்கொள்ளவும் அவருக்கு பிரியமாயிற்று. முன்னே அந்நியராயும் துர்க்கிரியைகளினால் மனதிலே சத்துருக்களாயும் இருந்த உங்களையும் பரிசுத்தராகவும் குற்றமற்றவர்களாகவும் கண்டிக்கப்படாதவர்களாகவும் தமக்கு முன் நிறுத்தும்படியாக அவருடைய மாம்ச சரீரத்தில் அடைந்த மரணத்தினாலே இப்பொழுது ஒப்புரவாக்கினார்”

முன்னே நாம் பாவத்தினாலே தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களுக்கு அந்நியராய் இருந்தோம். துர்க்கிரியைகளை செய்து தேவனுக்கு பிரியமில்லாத ஒரு அசுத்தமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தோம். ஆனால் இயேசு நம்மேல் அன்புசூர்ந்து நம்மை குற்றமற்றவர்களாகவும், கண்டிக்கப்படாதவர்களாய் தமக்கு முன்பாக நிறுத்தும்படி நமக்காக அவர் ஒரு கிரியை செய்து தம்முடைய இரத்தத்தை சிந்தி நம்மை தேவனோடு ஒப்புரவாக்கினார். இதினிமித்தம் நாம் பரலோக தேவனிடமிருந்து எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

தேவபிள்ளையே, உன் வாழ்க்கையில் நீ வேதனையோடு காணப்படலாம். சமாதானம் சந்தோஷம் இவைகளை இழந்து வேதனையான ஒரு சூழ்நிலையில் காணப்படலாம். உன் வாழ்க்கை அர்த்தமற்றதாக இருக்கிறதினால் வாழ்வதை விட சாவதை விரும்புகிறேன் என்று சொல்கிறாயா? இந்த பாவக் கட்டிலிருந்து யாராவது என்னை விடுதலையாக்க முடியுமா என்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறாயா?

வியாதியினாலே வேதனைப்பட்டு மரணம் வரும் என்று உள்ளத்திலே பயத்தோடு காணப்படுகிறாயோ? தோல்வி நிமித்தம் துவண்டு போய் காணப்படுகிறாயா? நான் வெற்றி பெற முடியுமா என்று எண்ணுகிறாயா? உனக்காக சிலுவையில் அறையப்பட்டு இரத்தம் சிந்தி மூன்றாம் நாள் உயிரோடு எழுந்த இயேசு ஏசாயா 45:22-இல் இவ்விதமாக சொல்கிறார்.

“பூமியின் எல்லையெங்குமுள்ளவர்களே, என்னை நோக்கிப்பாருங்கள்; அப்பொழுது இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்; நானே தேவன், வேறொருவரும் இல்லை”

நீ இயேசுவை நோக்கி பார்க்கும்போது அவர் உன் வேதனைகளையெல்லாம் மாற்றுவார். உன் பாவங்களையெல்லாம் தம் இரத்தத்தினால் கழுவி, பாவமே செய்யாதபடி பரிசுத்தமாக இந்த உலகத்தில் நீ வாழ்வதற்காக பரிசுத்தாவியின் பெலனை உனக்குத் தருவார். அவருடைய இரத்தத்தினாலே உன் சாபங்களை, உன் வியாதிகளை எல்லாவற்றையும் மாற்றி உனக்கு விடுதலை தருவார். இயேசு உன்னை மிகவும் அதிகமாக நேசிக்கின்றார்.

நீ மரிப்பது அவருடைய சித்தமல்ல. அவர் சாகிறவனுடைய சாவை விரும்பாத தேவன் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. நீ வியாதியிலே வால வயதில் சாவது அவருக்கு பிரியம் அல்ல. நீ பிழைத்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், நீ பரலோக தேவனோடு ஒப்புரவாகி பரலோக ஆசீர்வாதங்கள் நன்மைகளை பெற்றுக்கொண்டு முடிவிலே நித்திய ஜீவனாகிய பரலோக வாழ்க்கையை நீ பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும் அவர் சிலுவையில் மரித்தார். நீ இயேசுவை நோக்கி பார்க்கும்போது உன் வாழ்க்கையில் நிறைவான நன்மைகளை பெற்று அனுபவிப்பாய்.

மத்தேயு 11:28-இல் வேதம் சொல்லுகிறது

“வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்”

தேவபிள்ளையே, நீ ஒருவேளை இயேசுவின் கரத்தில் இருந்து பாவமன்னிப்பு, பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகம் மற்றும் அவர் தருகிற விடுதலை, சமாதானம், சந்தோஷம் இவைகளை நீ பெற்று அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் நீ அனுபவிக்கிற எல்லா ஆசீர்வாதங்களும் இயேசுவின் பாடுகளின் கிரியையினால் உண்டானது என்பதை நீ ஒருநாளும் மறந்துபோகக்கூடாது. கர்த்தர் இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்காக பெரிய கிரியைகளையும், பெரிய அற்புதங்களையும் செய்து அவர்கள் அடிமைப்பட்டிருந்த எகிப்து தேசத்திலிருந்து விடுதலை செய்தார்.

ஆனால் அவர்கள் (இஸ்ரவேலர்கள்) கர்த்தருடைய கிரியைகளை மறந்தார்கள் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. இயேசு உனக்காக செய்த கிரியைகளை நீ நினைத்து அதிகமாக அவரை துதிக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் எதிர்பார்க்கின்றார். ஆகவேதான் தாவீது ராஜா கர்த்தருடைய கிரியைகளை எண்ணி ஆண்டவரை அதிகமாக துதித்தார். தன் ஆத்துமாவைப் பார்த்து அவர் அடிக்கடி கட்டளை கொடுத்துக்கொண்டே இருந்தார். சங்கீதம் 103:1,2-இல் இதைக் குறித்து வாசிக்கிறோம்.

“என் ஆத்துமாவே, கர்த்தரை ஸ்தோத்திரி; என் முழு உள்ளமே, அவருடைய பரிசுத்த நாமத்தை ஸ்தோத்திரி; என் ஆத்துமாவே கர்த்தரை ஸ்தோத்திரி; அவர் செய்த சகல உபகாரங்களையும் மறவாதே”

நாம் ஒரு நாளும் கர்த்தர் நம் ஆத்துமாவுக்கு செய்த உபகாரங்களை மறக்காமல் அவருக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். நமக்காக எவ்வளவு பெரிய கிரியைகளை செய்து விலையேறப் பெற்ற பாவமன்னிப்பை இலவசமாக நமக்கு பெற்றுத்தந்திருக்கின்றார்! அவருடைய பரிசுத்த இரத்தத்தை நமக்காக சிந்தி அவருடைய சரீரம் சிலுவையில் கிழிக்கப்பட ஒப்புக்கொடுத்த அவரை நாம் எவ்வளவு ஸ்தோத்தரிக்க வேண்டும்!

“நம்மிடத்தில் அன்பு கூர்ந்து, தமது இரத்தத்தினாலே நம்முடைய பாவங்களற நம்மைக் கழனி, தம்முடைய விதாவாகிய தேவனுக்கு முன்பாக நம்மை ராஜாக்களும், ஆசாரியர்களுமாக்கின அவருக்கு மகிமையும், வல்லமையும் என்றென்றைக்கும் உண்டாயிருப்பதாக ஆமென்”
– வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:6

III. மனிதன் தேவனுக்காக செய்ய வேண்டிய அன்பின் கிரியைகள்

“மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: நான் என் விதானிடத்திற்குப் போகிறபடியினால், என்னை விசுவாசிக்கிறவன் நான் செய்கிற கிரியைகளைத் தானும் செய்வான். இவைகளைப் பார்க்கிலும் பெரிய கிரியைகளையும் செய்வான்” – யோவான் 14:12

பொய்யுரையாத இயேசு கிறிஸ்து மெய்யாகவே மெய்யாகவே என்று சொல்லி தம்மை விசுவாசிக்கிற ஜனங்களுக்கு பெரிய ஒரு ஆசீர்வாதத்தைத் தருகிறார்.

“என்னை விசுவாசிக்கிறவன் நான் செய்கிற கிரியைகளைத் தானும் செய்வான், இவைகளைப் பார்க்கிலும் பெரிய கிரியைகளையும் செய்வான்”

அவரை விசுவாசிக்கிற தம்முடைய பிள்ளைகள் தாம் செய்த அதே கிரியைகளை அவர்களும் செய்ய வேண்டும் என்று இயேசு விரும்புகிறார். எவ்வளவு பெரிய அன்பு இயேசுவின் அன்பு! இயேசு உலகத்திலே ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்தபோது அவர் பலமுறை எருசலேம் தேவாலயத்திற்கு சென்றிருக்கிறார். அப்பொழுதெல்லாம் அலங்கார வாசல் எனப்பட்ட தேவாலய வாசலண்டையிலே ஒரு பிறவி சப்பாணி உட்கார்ந்து பிச்சை கேட்டுக் கொண்டிருந்ததை பார்த்திருப்பார்.

அவர் ஊழியத்தில் அநேக சப்பாணிகளை குணமாக்கிய இயேசு அவனை குணமாக்காமல் விட்டு வைத்தார். ஏனென்றால் இயேசு, தாம் சிலுவையில் மரித்து உயிரோடு எழுந்து பரலோகத்தில் பிதாவின் வலது பாரிசத்தில் வீற்ற பிறகு தம்முடைய சீஷனாகிய பேதுரு மூலமாக அந்த சப்பாணியை எழுந்து நடக்க செய்ய வேண்டும் என்ற திட்டம் கொண்டிருந்தார். எவ்வளவு பெரிய அன்பு பாருங்கள். இயேசு இந்த உலகத்தில் வாழ்ந்தபோது பெரிய கிரியைகளை செய்தார்.

குருடர்களுக்கு பார்வையளித்தார், செவிடர்களை கேட்கும் படி செய்தார். சப்பாணிகளை நடக்க செய்தார். மரித்து நான்கு

நாட்களாய் கல்லறைக்குள் வைக்கப்பட்ட லாசருவை உயிரோடு எழுப்பினார். தம்முடைய பிள்ளைகளும் தாம் செய்த அதே கிரியைகளையும் அதைவிட பெரிய கிரியைகளையும் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.

தேவபிள்ளையே, இன்றைக்கும் உலகம் இயேசுவின் வல்லமையை எதிர்நோக்கிக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பன்னிரெண்டு வருஷமாய் (மாற்கு 5:24-34) பெரும்பாடு என்கிற வியாதியினாலே மிகவும் வேதனைப்பட்ட பெண் இயேசுவின் வஸ்திரத்தை தொட்டபோது ஆரோக்கியமடைந்ததுபோல இன்றைக்கும் வியாதியினாலே வேதனைப்படுகிற ஆயிரமாயிரமான ஜனங்கள் தங்களைக் குணமாக்குகிற இயேசுவின் வல்லமைக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சமாதானத்தை இழந்து, பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திற்குள் இருக்கிற மனிதன் தன்னை விடுவிக்கிற அந்த வல்லமைக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறான். பிசாசின் பிடியிலும் பில்லிகுனிய வல்லமையினாலும் மந்திர வல்லமையினாலும் சிக்கி சின்னாபின்னமாக்கப்பட்ட மனிதன் தன்னை பிசாசின் வல்லமையிலிருந்து விடுவிக்கும் அந்த மேலான இயேசுவின் வல்லமைக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து இனி இந்த பூமியில் நேரடியாக வந்து அவரால் கிரியை செய்ய முடியாது.

ஏனென்றால் அவர் தம்முடைய பிதாவின் சித்தப்படி தம்முடைய நேரத்தில் பூமியில் வந்து கிரியை செய்து “எல்லாம் முடிந்தது” என்று தாம் செய்ய வேண்டிய கிரியைகளை செய்து முடித்து பரலோகத்திற்கு சென்று பிதாவின் வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருக்கின்றார். ஆனால் தொடர்ந்து தம்முடைய கிரியைகளை இந்த பூமியில் தம்மை விசுவாசிக்கிற தம் பிள்ளைகள் மூலமாய் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். ஆகவேதான் தம்முடைய பிள்ளைகள் எழும்ப வேண்டும் என்று கர்த்தர் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஏசாயா 52:1,2-இல் வாசிக்கிறோம்.

“எழும்பு, எழும்பு, சீயோனே, உன் வல்லமையைத் தரித்துக்கொள்; பரிசுத்த நகரமாகிய எருசலேமே, உன் அலங்கார வஸ்திரங்களை உடுத்திக்கொள் ;

விருத்தசேதனமில்லாதவனும் அசுத்தனும் இனி உன்னிடத்தில் வருவதில்லை. தூசியை உதறிவிட்டு எழுந்திரு; எருசலேமே, வீற்றிரு; சிறைப்பட்டுப் போன சீயோன் குமாரத்தியே உன் கழுத்திலுள்ள கட்டுகளை அவிழ்த்துவிடு”

இன்றைக்கு நீ இயேசுவுக்காக கிரியை செய்யும்படி அவருக்காக எழும்புவாயாக. உன் பாவத்தை விட்டு, உன் கட்டுகளையெல்லாம் அவிழ்த்துவிட்டு இயேசுவுக்காக எழும்புவாயாக. பரலோகம் உன்னை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. கட்டப்பட்ட ஜனமும், வேதனையில் வாழ்கின்ற ஜனமும் உன்னை எதிர்பார்த்து காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நீ இன்றைக்கே கர்த்தருக்காக எழும்புவாயாக.

தீத்து 2:14-இல் இவ்விதமாக வேதம் கூறுகிறது

“அவர் நம்மைச் சகல அக்கிரமங்களினின்று மீட்டுக் கொண்டு, தமக்குரிய சொந்த ஜனங்களாகவும், நற்கிரியைகளைச் செய்ய பக்தி வைராக்கியமுள்ள – வர்களாகவும் நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்படி, நமக்காகத் தம்மைத் தாமே ஒப்புக் கொடுத்தார்”

நாம் பக்தி வைராக்கியத்தோடு தேவனுக்கு நற்கிரியைகள் செய்கிறவர்களாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்று தேவன் விரும்பினார். ஆகவே கொலோசெயர் 1:21-இல் வாசிக்கிறபடி முன்னே நாம் தேவனுக்கு அந்நியராயும், துர்க்கிரியைகளினாலே தேவனுக்கு சத்துருக்களாயும் இருந்த நம்மை சுத்திகரித்து நற்கிரியைகளை செய்கிறவர்களாய் மாற்றும்படி நமக்காக தம்மைத்தாமே ஒப்புக் கொடுத்தார். நம்மைக் குறித்த தேவனுடைய நோக்கமே மனிதன் இந்த பூமியிலே நற்கிரியைகளை செய்கிறவர்களாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதே. ஆகவேதான் இயேசுகிறிஸ்து மரித்து உயிரோடு எழுந்த பிறகு பூமியில் எந்த நற்கிரியை செய்ய வேண்டும் என்று தம்முடைய சீஷர்களுக்கு உபதேசித்தார்?

“பின்பு, அவர் [இயேசு] அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் உலகமெங்கும் போய், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள்.” – மாற்கு 16:15

இந்த உலகத்திலே நாம் செய்ய வேண்டிய ஒரு பெரிய நற்கிரியை உலகமெங்கும் போய் எல்லா சிருஷ்டிக்கும் நற்செய்தியை பிரசங்கிக்க வேண்டும். என்ன நற்செய்தி அது? தேவ குமாரன் இயேசு என்கிற பெயரில் மனிதனாய் இந்த உலகத்தில் வந்து எல்லா மனிதர்களுடைய பாவத்தையும் தம் மேல் ஏற்றுக் கொண்டு எல்லா மனிதர்களுடைய பாவத்திற்காக தம்மையே சிலுவை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்து தம்முடைய எல்லா இரத்தத்தையும் மனுகுலத்தின் இரட்சிப்பிற்காகவே ஊற்றிக்கொடுத்து மரித்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டார்.

ஆனால் மூன்றாம் நாளில் உயிரோடு எழுந்தார். நாற்பது நாளாவும் தம் சீஷர்களுக்கு தரிசனமாகி எல்லாரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்க பிதாவினிடத்தில் ஏறிப்போனார். இதே கர்த்தர் “அவனவனுடைய கிரியைகளின்படி அவனவனுக்கு நான் பலனளிக்கும்படி இதோ சீக்கிரமாய் வருகிறேன்” என்று வாக்குரைத்திருக்கிறார்.

இயேசு நமக்காக சிலுவையில் சிந்தின இரத்தத்தினால் இலவசமாக பாவத்திலிருந்து, சாபத்திலிருந்து, வியாதியிலிருந்து மற்றும் மரணத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றுக் கொள்கிறோம் என்பதுதான் பாவத்தின் வேதனையில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு நாம் கூறவேண்டிய மிகப் பெரிய நற்செய்தி.

வேதத்தில் எழுதியிருக்கிற ஒரு சம்பவத்தின் மூலமாக நாம் எவ்வளவு வேகமாக இந்த இயேசுவின் சுவிசேஷத்தை நாம் எடுத்துக்கொண்டு ஓட வேண்டும் என்பதை விளக்கிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“சாதோக்கின் குமாரனாகிய அகிமாஸ்: கர்த்தர் ராஜாவை அவர் சத்துருக்களின் கைக்கு நீங்கலாக்கி நியாயஞ்செய்தார் என்னும் செய்தியை அவருக்குக் கொண்டுபோக, நான் ஓட்டும்ே என்றான். யோவாப் அவனை நோக்கி: இன்றையதினம் நீ செய்தியைக் கொண்டு போகக்கூடாது; இன்னொரு நாளிலே நீ செய்தியைக் கொண்டு போகலாம். ராஜாவின் குமாரன் செத்தபடியினால், இன்றைக்கு நீ செய்தியைக் கொண்டுபோக வேண்டாம் என்று சொல்லி, யோவாப் கூவியை நோக்கி: நீ போய், கண்டதை ராஜாவுக்கு அறிவி என்றான். கூவி யோவாபை வணங்கி ஒழுனான். சாதோக்கின் குமாரனாகிய அகிமாஸ் இன்னும் யோவாபை

நோக்கி: எப்படியானாலும் கூவியின் பிறகாலே நானும் ஓட்டும் என்று திரும்பக் கேட்டதற்கு, யோவாப்: என் மகனே, சொல்லும் படி உனக்கு நல்ல செய்தி இல்லாதிருக்கையில், நீ ஓட வேண்டியது என்ன என்றான். அதற்கு அவன்: எப்படியானாலும் நான் ஓடுவேன் என்றான்; அப்பொழுது யோவாப்: ஓடு என்றான்; அப்படியே அகிமாஸ் சமனான பூமி வழியாயோடி கூவிக்கு முந்திக் கொண்டான்” – II சாமுவேல் 18:19-23

இங்கே வேதத்தில் அருமையான ஒரு சம்பவத்தைக் குறித்து வாசிக்கிறோம். இஸ்ரவேலை அரசாண்ட ராஜாவாகிய தாவீதுக்கு விரோதமாக அவருடைய கர்ப்பப் பிறப்பாகிய அவருடைய மகனாகிய அப்சலோம் தந்திரமாக கிரியை செய்து ராஜ்யத்தை பிடித்து ராஜாவாக அபிஷேகம் பண்ணப்படுகிறான். ஆகவே தாவீது தன் மகனாகிய அப்சலோமால் தனக்கு ஆபத்து வரும் என்று சொல்லி இராஜாவாகிய தாவீதும் அவன் மனுஷரும் எருசலேமிலிருந்து கால்நடையாக நடந்து ஒலிவமலையின்மேல் ஏறி அங்கே மறைவிடத்திலே தங்கியிருந்தார்கள்.

அங்கிருந்து தாவீது அவனோடிருந்த ஜனங்களை இலக்கம் பார்த்து முன்று பிரிவுகளாக பிரித்து அதற்கு முன்று தளபதிகளை நியமித்தான். அப்சலோமுக்கு விரோதமாக யுத்தம் பண்ணும்படி அவர்கள் புறப்பட்டு சென்றார்கள். தாவீதும் அவர்களோடு புறப்பட்டு செல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தான். ஆனால் ஜனங்களோ தாவீது போரில் மரித்துவிடாமல் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று விரும்பி அவனை அங்கே இருக்க வைத்துவிட்டு, ஜனங்கள் யுத்தத்திற்கு புறப்பட்டு போனார்கள். தாவீதின் சேவகர்களுக்கு முன்பாக அப்சலோமின் இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் முறிந்து ஓடினார்கள் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. அந்த யுத்தத்திலே தாவீதின் மகனாகிய அப்சலோம் தாவீதின் சேவகர்களால் கொன்று போடப்பட்டான். யுத்தத்திலே தாவீதின் சேவகர்களுக்கு பெரிய ஜெயம் உண்டானபடியினாலே தாவீதின் தளபதியாகிய யோவாப் எக்காளம் ஊதி ஜனங்களை நிறுத்திப்போட்டான்.

இந்த சம்பவத்திற்கு பிறகு இந்த வெற்றியின் செய்தியை தாவீதுக்கு கொண்டுபோய் சேர்க்க வேண்டும். ஆகவே அகிமாஸ் என்கிற மனிதன் தாவீதின் போர் தளபதியாகிய யோவாப்பிடம் “கர்த்தர் ராஜாவுக்கு கொடுத்த வெற்றியை அறிவிக்க நான் ஓட்டுமா” என்று கேட்கிறான். அதற்கு இராஜாவின் இருதயத்தை

அறிந்த யோவாப், ராஜாவின் குமாரன் செத்தபடியினாலே, இன்றைக்கு நீ செய்தியைக் கொண்டுபோக வேண்டாம் என்று சொல்லி, செய்தி கொண்டுபோகிற பணியை செய்கிறவனாகிய கூஷியை நோக்கி : நீ போய், கண்டதை ராஜாவுக்கு அறிவி என்றான்; கூஷி யோவாபை வணங்கி ஓடினான். ஏனென்றால் யுத்தத்திற்கு புறப்படுவதற்கு முன்பாக II சாமுவேல் 18:5-இல் வாசிக்கிறோம்.

“ராஜா யோவாபையும், அபிசாயையும், ஈத்தாயையும் நோக்கி : விள்ளையாண்டானாகிய அப்சலோமை என்னிமித்தம் மெதுவாய் நடப்பியுங்கள் என்று கட்டளையிட்டான்”

ஆகவேதான் யோவாப் அகிமாஸ் ஓட உத்தரவு கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அகிமாஸ் இன்னும் யோவாபிடம் நான் கூஷியின் பிறகாலே ஓட்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டே இருந்தான். வேறு வழியின்றி யோவாப் அகிமாஸை ஓட சொல்கிறான். அகிமாஸ் மிக வேகமாக சமனான பூமிவழியாக ஓடி கூஷியை முந்திக் கொண்டான். ராஜாவாகிய தாவீதிடம் அந்த செய்தி அறிவிக்கப்படுகிறது.

“அப்பொழுது ராஜா மிகவும் கலங்கி, கெவுனிவாசலின் மேல் வீட்டிற்குள் ஏறிப்போய் அழுதான் ; அவன் ஏறிப்போகையில்: என் மகனாகிய அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனாகிய அப்சலோமே, நான் உனக்குப் பதிலாகச் செத்தேனானால் நலமாயிருக்கும்; அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனே, என்று சொல்லி அழுதான்” –II சாமுவேல் 18:33

அந்த செய்தி இராஜாவை கலங்கப்பண்ணியது என்று வேதம் சொல்கிறது. அந்த செய்தி இராஜாவைக் கதறி அழச் செய்தது. இராஜாவின் இருதயத்திற்குள் மிகப்பெரிய ஒரு வேதனையைக் கொண்டு வந்தது. இந்த வேதனையான செய்தியை ராஜாவுக்குத் தெரிவிக்கிறதற்காக அகிமாஸ் மிகவும் வேகமாக ஓடினான். ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைக் குறித்து வேதம் என்ன சொல்லுகிறது?

“பயப்படாதிருங்கள்; இதோ, எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தி” – லூக்கா 2:10

“இருளில் நடக்கிற ஜனங்கள் பெரிய வெளிச்சத்தைக் கண்டார்கள்; மரண இருளின் தேசத்தில் குடியிருக்கிறவர்களின் மேல் வெளிச்சம் பிரகாசித்தது” – ஏசாயா 9:2

இயேசு கிறிஸ்து பூமிக்கு வந்தது எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாக்குகிற நற்செய்தி. மரண இருளில் குடியிருக்கிற ஜனங்களுக்கு வெளிச்சமாய் அந்த நற்செய்தி பூமியில் உதித்தது. அவர் எல்லா மனிதர்களுடைய பாவத்தையும் போக்கும்படி சிலுவையில் மரித்தார். எல்லா மனிதர்களுடைய சாபம், வியாதி, மரணத்தை தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டார்.

எல்லா மனுஷருக்காகவும் அவர் மரணத்தை ருசிபார்த்தார். எல்லா மனுஷருக்காகவும் அவர் சிலுவையில் இரத்தம் சிந்தி, எல்லா மனுஷருக்காகவும் சிலுவையில் சம்பூரண ஆசீர்வாதத்தை சம்பாதித்து வைத்தார். ஒரு மனிதனுக்கு வேண்டிய எல்லா நன்மைகளும் சிலுவையில்தான் உண்டாயிருக்கிறது. ஆனால் அந்த நன்மைகளை அவன் எப்படிப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்?

“ஆதலால் கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுது கொள்ளுகிற எவனும் இரட்சிக்கப்படுவான்” – ரோமர் 10:13

கர்த்தருடைய நாமத்தை யாரெல்லாம் தொழுது கொள்ளுகிறார்களோ அவர்கள் எல்லாவித நன்மைகளையும் சிலுவையிலிருந்து பெற்று அனுபவிப்பார்கள். ஆனால் ரோமர் 10:14-இல் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அருமையான ஒரு கேள்வியை கேட்கிறார்.

“அவரை விசுவாசியாதவர்கள் எப்படி அவரைத் தொழுது கொள்ளுவார்கள்? அவரைக் குறித்துக் கேள்விப்படாதவர்கள் எப்படி விசுவாசிப்பார்கள்? பிரசங்கிக்கிறவன் இல்லாவிட்டால் எப்படி கேள்விப்படுவார்கள்?”

ஜனங்கள் நம்முடைய தேசத்திலே இன்னும் இயேசுவைக் குறித்து கேள்விப்படவேயில்லை. பின்பு எப்படி அவரை விசுவாசிப்பார்கள்? விசுவாசியாத அவர்கள் இயேசுவை எப்படி தொழுதுகொள்ள முடியும்? தொழுதுகொள்ளாத அவர்கள் எப்படி

இரட்சிக்கப்பட முடியும்? ஆகவே இன்றைக்கு நாம் தேவனுக்காக செய்ய வேண்டிய ஓர் பெரிய கிரியை என்னவென்றால் அவருடைய நற்செய்தி அறிவிக்கப்படாத இடங்களில் அவருடைய நற்செய்தியை அறிவிக்க வேண்டும்.

இந்த நற்செய்தியை தெரிந்துகொண்டு அதன் மூலமாக ஆசீர்வாதத்தை பெற்ற நாம் அகிமாஸ் வேகமாக செய்தியை கொண்டு ஓடினது போல மிக வேகமாக ஓட வேண்டும். பாவத்தினால் கட்டப்பட்ட மனுக்குலம் எவ்வளவு வேதனையோடு சமாதானத்தை இழந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது! வியாதியினாலே மனிதன் எவ்வளவு பெரிய வேதனையை அடைந்துகொண்டிருக்கிறான்! பயத்தினால் எத்தனையோ நபர்கள் வேதனைப்பட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மெய்யான சமாதானத்தையும், சந்தோஷத்தையும் கணக்கற்ற மக்கள் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பரலோகத்திற்கு போவதற்கு வழி என்ன என்று எல்லா ஜனங்களும் தேடிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நற்செய்தியாகிய இயேசுவின் சத்திய சவிசேஷத்தை சுமந்து கொண்டு ஓடுவாயா? உனக்காக ஓர் பெரிய அன்பின் கிரியையை சிலுவையில் செய்த இயேசு கிறிஸ்துவுக்காக நீயும் அன்பின் கிரியை செய்வாயாக.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இவ்விதமாக ரோமர் 1:16ல் கூறுகிறார்

“கிறிஸ்துவின் சவிசேஷத்தைக் குறித்து நான் வெட்கப்படுன்; முன்பு யூதரிலும் பின்பு கிரேக்கரிலும் விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவனுக்கு இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கு அது தேவபெலனாயிருக்கிறது”

ஆம் நாமும் இந்த சவிசேஷத்தைக் குறித்து வெட்கப்படாமல் நாம் வாழுகிற இந்த பூமியில் எல்லா மனுஷருக்கும் இந்த சவிசேஷத்தை அறிவிப்போம். அந்த சவிசேஷம் அவர்களுக்கு இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கு அது தேவபெலனாயிருக்கிறது. நாம் இந்த வாழ்க்கையில் நமக்கு கடைசி மூச்சு இருக்கும் வரை இந்த இயேசுவுக்காக கிரியைகள் செய்வோம். கர்த்தர் நமக்கு அதற்கு வேண்டிய கிருபைகளும், பெலனும் தந்தருளுவாராக. மாத்திரமல்ல, நாம் அவருக்காக

கிரியை செய்ய எழும்பும்போது நாம் மாத்திரமே தனியே நிற்கப்போவதில்லை. கர்த்தரும் நம்மோடு இணைந்து நின்று கிரியை செய்து அவரது சத்திய சுவிசேஷத்தை இந்த பூமியில் நிலைப்படுத்துவார்.

“அவர்கள் புறப்பட்டுப்போய், எங்கும் பிரசங்கம் பண்ணினார்கள். கர்த்தர் அவர்களுடனே கூடக் கிரியையை நடப்பித்து, அவர்களால் நடந்த அடையாளங்களினாலே வசனத்தை உறுதிப்படுத்தினார். ஆமென்” – மாற்கு 16:20

IV. கிரியைகளின் உற்பத்தி ஸ்தானம்

“நீ இளவயதுள்ளவனாயிருந்தபோது உன்னை நீயே அரைகட்டிக்கொண்டு, உனக்கு இஷ்டமான இடங்களிலே நடந்து திரிந்தாய்; நீ முதிர்வயதுள்ளவனாகும் போது உன் கைகளை நீட்டுவாய்; வேறொருவன் உன் அரையைக் கட்டி, உனக்கு இஷ்டமில்லாத இடத்துக்கு உன்னைக் கொண்டுபோவான் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்” – யோவான் 21:18

தம்முடைய திருச்சபையை கட்டும்படியாகவும், தமக்காக பெரிய காரியங்களை செய்யும்படிக்காகவும் பேதுருவை தெரிந்துகொண்டு உயிர்தெழுந்த பிறகு ஆண்டவர் அவனை சந்தித்து இந்த வார்த்தைகளை அவனிடத்தில் கூறினார். இதில் ஒரு பெரிய உண்மை அடங்கியிருக்கிறது.

நீ இளவயதாய் இருக்கும்போது உனக்கு இஷ்டமானபடி வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாய், இனி என்னுடைய பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னுடைய அரையைக் கட்டி, உன் இஷ்டப்படியான கிரியைகள் செய்வதற்கு அல்ல, அவருக்கு (பரிசுத்த ஆவியானவருடைய) சித்தமான கிரியைகளை உன் மூலமாய் நடப்பிப்பதற்காக அவர் உன் அரையைக் கட்டி உன்னை நடத்துவார் என்று இயேசு வாக்குரைத்தார்.

நம்மை நடத்தும்படியாகவும், இந்த உலகத்திலேயே நாம் வைராக் கியமாக தேவனுக்கென்று நற்கிரியை செய்யும் படியாகவும்தான் நமக்கு தேவன் தம்முடைய பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகத்தை தருகிறார். எவ்வளவு பெரிய ஆசீர்வாதம்!

“வழியில் உன்னைக் காக்கிறதற்கும், நான் ஆயத்தம் பண்ணின ஸ்தானத்துக்கு உன்னைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறதற்கும், இதோ, நான் ஒரு தாதனை உனக்கு முன்னே அனுப்புகிறேன். அவர் சமூகத்தில் எச்சரிக்கையாயிருந்து, அவர் வாக்குக்குச் செனிகொடு; அவரைக் கோப்பபடுத்தாதே; உங்கள் துரோகங்களை அவர் பொறுப்பதில்லை; என் நாமம் அவர் உள்ளத்தில் இருக்கிறது.

நீ அவர் வாக்கை நன்றாய்க் கேட்டு, நான் சொல்வதையெல்லாம் செய்வாயாகில், நான் உன் சத்துருக்களுக்குச் சத்துருவாயும், உன் விரோதிகளுக்கு விரோதியாயும் இருப்பேன். என் தூதனானவர் உனக்குமுன் சென்று, எமோரியரும் ஏத்தியரும் பெரிசியரும் கானானியரும் ஏவியரும் எபுசியரும் இருக்கிற இடத்துக்கு உன்னை நடத்திக் கொண்டுபோவார்; அவர்களை நான் அடம்பண்ணுவேன்” யாத்திராகமம் 23:20-23

தேவன் நமக்கு எதற்காக பரிசுத்த ஆவியானவருடைய அபிஷேகத்தை தருகிறார் என்பதைக் குறித்து தேவனே மேலே உள்ள வசனத்தில் கூறுகிறார். அவர் ஆயத்தம் பண்ணின பரலோகத்திற்கு (ஸ்தானத்துக்கு) நம்மை நடத்திக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கிறவர் இந்த பரிசுத்தாவியானவர்தான். இந்த பரிசுத்தாவியானவர்தான் நம்மை எமோரியரும், ஏத்தியரும், பெரிசியரும், கானானியரும், ஏவியரும், எபுசியரும் இருக்கிற இடத்துக்கு நம்மை நடத்திக்கொண்டுபோவார்.

ஏனென்றால் அந்த இடத்தில்தான் நாம் கர்த்தருக்காக யுத்தம் (கிரியை) செய்யப் போகிறோம். கர்த்தரே நம்மைக் கிரியை செய்யும்படி அழைத்து கொண்டுபோகிறபடியால் அவரே நமக்கு ஜெயமும் தருவார். எவ்வளவு பெரிய சந்தோஷம்! நாம் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் தேவன் நம்மோடிருக்கும்படி அவர் நமக்குத் தந்திருக்கின்ற பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு செவி கொடுக்க வேண்டும்.

நாம் தேவனுக்கு விரோதமாக பாவம் செய்யும் போது நாம் பரிசுத்த ஆவியானவரை துக்கப்படுத்துகிறோம். ஆகவே நாம் தேவனுக்கு விரோதமாய் எந்த துரோகமும் செய்யாமல் அவர் சமூகத்தில் எச்சரிக்கையோடு பரிசுத்தமாக வாழ வேண்டும்.

தேவன் வாக்குகொடுத்தபடி பெந்தெகொஸ்தே என்னும் நாள் வந்தபோது பேதுரு மேல் தம்முடைய பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகத்தை அளவில்லாமல் ஊற்றினார். அந்த பரிசுத்தாவியானவருடைய அபிஷேகம் பேதுருவின் வாழ்க்கையை அப்படியே மாற்றிப்போட்டுவிட்டது. அவரை தேவனுக்கென்று பெரிய கிரியைகளை செய்கிற பிரதான அப் போஸ் தலனாக மாற்றியது. அபிஷேகத்தை

பெற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பாக பேதுரு பயந்து போய் ஒரு வேலைக்காரியிடம் இயேசுவை மறுதலித்தார். ஆனால் அபிஷேகம் பெற்றுப் பின்பு தைரியமாய் இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்த பிரதான ஆசாரியரிடம் “உங்களால் சிலுவையில் அறையப்பட்டவரும், தேவனால் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டவருமாயிருக்கிற நசரேயனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே இவன் உங்களுக்கு முன்பாகச் சொஸ்தமாய் நிற்கிறானென்று உங்களெல்லாருக்கும், இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கெல்லாருக்கும் தெரிந்திருக்கக் கடவது” என்று பேசினார்.

இந்த பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகம் அவரை ஆண்டவருக்காக பெரிய காரியங்கள் செய்ய வைத்தது. தேவனுக்காக திருச்சபையைக் கட்டினார். அநேக வியாதியஸ்தர்களை சொஸ்தமாக்கினார். மரித்தவர்களையும் உயிரோடு எழுப்பினார். பேதுருவின் நிழல்பட வேண்டும் என்று சொல்லி ஜனங்கள் வீதிகளில் பிணியாளிகளைப் படுக்க வைத்திருந்தார்கள். பேதுருவின் நிழல்பட்ட அநேகர் சொஸ்தமானார்கள். அவருடைய நிழலிலும் பரிசுத்தாவியானவருடைய அபிஷேகம் இருந்தது.

ஆம் பிரியமானவர்களே நாம் தேவனுக்காக கிரியை செய்வதற்கு இந்த பரிசுத்தாவியானவருடைய அபிஷேகம் நமக்கு இன்றியமையாததாய் இருக்கிறது. ஆகவேதான் இயேசு மரித்து உயிர்தெழுந்து தம்முடைய சீஷர்களை சந்தித்தபோது இப்படியாக சொன்னார்.

“... யோவான் ஜலத்தினாலே ஞானஸ்நானங் கொடுத்தான்; நீங்கள் சில நாளுக்குள்ளே பரிசுத்த ஆவியினாலே ஞானஸ்நானம் பெறுவீர்கள். ஆகையால் நீங்கள் எருசலேமை விட்டுப் போகாமல் என்னிடத்தில் கேள்விப்பட்ட விதானின் வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறக் காத்திருங்கள் என்று கட்டளையிட்டார்”

—அப்போஸ்தலர் நடபழிகள் 1:4,5

அப்போஸ்தலர் நடபழிகள் 1:8-இல் இயேசு சொன்னார்

“பரிசுத்தஆவி உங்களிடத்தில் வரும்போது நீங்கள் பெலனடைந்து எருசலேமிலும், யூதேயா முழுவதிலும், சமாரியானிலும், பூமியின் கடைசி பரியந்தமும், எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள் என்றார்”

அவருடைய சீஷர்கள் பிதா கற்பித்தபடியே எருசலேமை விட்டுப் போகாமல் பிதாவின் வாக்குத்தத்திற்காக (பரிசுத்த ஆவியானவருக்காக) காத்திருந்தார்கள். பெந்தெகொஸ்தே என்னும் நாள்வந்தபோது அவர்களெல்லாரும் ஒருமனப்பட்டு ஓரிடத்திலே கூடி வந்தார்கள். அப்பொழுது தேவன் அவர்கள்மேல் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியானவருடைய அபிஷேகத்தை ஊற்றினார்.

வேதம் அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 2:4-இல் சொல்லுகிறது **“அவர்களெல்லாரும் பரிசுத்த ஆவியினாலே நிரப்பப்பட்டு, ஆவியானவர் தங்களுக்குத் தந்தருளின வரத்தின்படியே வெவ்வேறு பாவைகளிலே பேசத் தொடங்கினார்கள்”**

அதற்குப் பிறகுதான் தேவனுக்கான கிரியைகளை பூமியிலே பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகத்தைப் பெற்றவர்கள் செய்யத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் தைரியமாய் இயேசுவைக் குறித்தும் அவருடைய உயிர்த்தெழுதலை குறித்தும் மற்றவர்களுக்கு பலமாய் சாட்சி கொடுத்தார்கள். மூவாயிரம், ஐயாயிரம் என்று அனுதினமும் ஜனங்கள் இரட்சிக்கப்பட்டு சபையிலே சேர்க்கப்பட்டார்கள். பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகம் பெற்ற அப்போஸ்தலர்கள் பலத்த அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் செய்தார்கள்.

“அப்போஸ்தலருடைய கைகளினாலே அநேக அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் ஜனங்களுக்குள்ளே செய்யப்பட்டது” – அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 5:12

குருடர்கள் பார்வை அடைந்தார்கள், சப்பாணியர் நடந்தார்கள், பிசாசு பிடித்தவர்கள் விடுதலை பெற்றார்கள், மரித்தவர்கள் உயிரோடு எழுப்பப்பட்டார்கள், ஊமையன் பேசினான். வேதத்திலுள்ள அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் நிரூபத்தை வாசிக்கும் போது பரிசுத்தாவியினால் நிரப்பப்பட்டவர்கள் எவ்வளவு பெரிய கிரியைகளை தேவனுக்காக செய்தார்கள் என்பதை வாசிக்கலாம்.

அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 5:16ம் வசனம் இவ்விதமாக சொல்லுகிறது. “சுற்றுப் பட்டணங்களிலுமிருந்து திரளான ஜனங்கள் பிணியாளிகளையும் அசுத்த ஆவிகளால் வாதிக்கப்பட்டவர்களையும் எருசலேமுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள்; அவர்களெல்லாரும் குணமாக்கப்பட்டார்கள்”

ஸ்தேவான் என்ற பந்தி விசாரிப்புத் தொழில் செய்கிற சாதாரண மனிதன் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டபோது தேவனுக்காக பெரிய கிரியை செய்தான் என்று வாசிக்கிறோம்.

“ஸ்தேவான் விசுவாசத்தினாலும் வல்லமையினாலும் நிறைந்தவனாய் ஜனங்களுக்குள்ளே பெரிய அழிபுதங்களையும் அடையாளங்களையும் செய்தான்”
– அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 6:8

“அவன் பேசின ஞானத்தையும் ஆவியையும் எதிர்த்து நிற்க அவர்களால் கூடாமற்போயிற்று”
– அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 6:10

சாதாரண மனிதர்களாகிய அவர்கள் பரிசுத்தாவினியினால் நிரப்பப்பட்டபோது தேவனுக்காக பெரிய கிரியைகளை செய்தார்கள். தேவபிள்ளையே, இருள் நிறைந்த இந்த உலகத்தில் நீயும் அப்போஸ்தலர்களைப் போல தேவனுக்காக வல்லமையான கிரியைகளை செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறாயா? இயேசுவையே அறியாத நம் தேசத்தின் மக்கள் மத்தியில் இயேசுவே கர்த்தர் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறாயா?

இயேசு உனக்கென்று நியமித்த கிரியைகளைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறாயா? அப்படி நீ தாகம் உடையவனாய் இருந்தால் கண்டிப்பாக நீ இயேசுவிடம் வந்து அவர் தருகிற பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்த பரிசுத்த ஆவியானவர்தான் உனக்குள்ளிருந்து தேவனுக்கேற்ற கிரியைகளை நடப்பிப்பார். ஆகவேதான் இயேசு இவ்விதமாக சொன்னார்:

“... என்னை யல்லாமல் உங்களால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது” – யோவான் 15:5

பரிசுத்த ஆவியானவரில்லாமல் உன்னால் தேவனுடைய கிரியைகளை நடப்பிக்க முடியாது. ஆகவேதான் இயேசு தம்மை விசுவாசிக்கிற தம்முடைய ஜனங்களை நோக்கி இவ்விதமாய் கூறினார்.

“பரிசுத்தஆவி உங்களிடத்தில் வரும்போது நீங்கள் பெலனடைந்து, எருசலேமிலும், யூதேயா முழுவதிலும், சமாரியாவிலும், பூமியின் கடைசி பரியந்தமும் எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள் என்றார்” – அம்போஸ்தலர் நபழுகள் 1:8

இந்த இருள் (பாவம்) நிறைந்த உலகத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குள் வரும்போதுதான் தேவனுக்காக சாட்சியாக வாழமுடியும். மாத்திரமல்ல ஸ்தேவானைப் போல விசுவாசத்தினாலும் வல்லமையினாலும் நிறைந்தவர்களாய் தேவனுக்காக பெரிய கிரியைகளை இந்த பூமியில் நடப்பிக்க முடியும். இன்றைக்கே இயேசுவிடம் தாகத்தோடு பரிசுத்தாவியானவரின் அபிஷேகத்தை நீ கேட்கும்போது அவர் நிச்சயமாகவே இந்த பரிசுத்தாவியானவரின் அபிஷேகத்தை உனக்குத் தருவார். இயேசு இவ்விதமாக வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் கூறியிருக்கின்றார்:

“... தாகமாயிருக்கிறவனுக்கு நான் ஜீவத்தண்ணீருற்றில் இலவசமாய்க் கொடுப்பேன்” – வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:6 (பின்பகுதி)

தேவபிள்ளையே, நாம் இந்த உலகத்தில் பிறக்கும்போதே பாவியாய்தான் பிறக்கிறோம். தேவன் அதைக் குறித்து தம்முடைய தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாய் இவ்விதமாக கூறுகிறார்.

“உன் ஆதிதகப்பன் பாவஞ்செய்தான்” – ஏசாயா 43:27

நம்முடைய ஆதிதகப்பனாகிய ஆதாமும் நம்முடைய ஆதி தாயாகிய ஏவாளும் பாவம் செய்ததை ஆதியாகமம் 3:6-இல் வாசிக்கிறோம். தேவன் ஏதேன் தோட்டத்தில் புசிக்கக்கூடாது என்று சொன்ன விருட்சத்தின் கனியைப் பறித்து புசித்து பாவம் செய்தார்கள். தேவன் புசிக்கக் கூடாது என்று கட்டளையிட்ட அவருடைய கட்டளைக்கு கீழ்ப்படியாமற்

போனார்கள். கட்டளையை மீறுவதே பாவம் என்று வேதத்தில் வாசிக்கிறோம். அவர்கள் பாவம் செய்தபோதோ தேவனோடு உள்ள ஐக்கியத்தை இழந்தார்கள். அவர்கள் செய்த பாவத்தினால் ஆசீர்வாதத்தை இழந்தார்கள். பாவம், சாபம், மரணம், வேதனை அவர்களை பூமியில் பின் தொடர்ந்தன. பாவத்திற்கு பிதாவான சாத்தான் அவர்களை அடிமை கொண்டான். அவர்கள் அடிமையாய் மாற்றப்பட்டார்கள்.

“இப்படியாக, ஒரே மனுஷனாலே பாவமும், பாவத்தினாலே மரணமும் உலகத்திலே பிரவேசித்தது போலவும்...” – ரோமர் 5:12

நம் முடைய தகப்பனாகிய ஆதாம் பாவம் செய்தபடியினால் அந்த பாவத்தினாலே மரணம் இந்த உலகத்தில் பிரவேசித்தது. ஒரே மனுஷனுடைய பாவத்தினாலே அவர்களுடைய வித்தினாலே நாமும் பிறக்கிறபடியால் நாமும் பாவிகளாய் தான் இந்த உலகத்தில் பிறக்கிறோம்.

தாவீது ராஜா தேவனுக்கு விரோதமாக விபச்சார பாவம் செய்தபோது மிகவும் வேதனைப்பட்டு சங்கீதம் 51:5-இல் இவ்விதமாக கூறினார்.

“இதோ, நான் துர்க்குணத்தில் உருவானேன்; என் தாய் என்னைப் பாவத்தில் கர்ப்பந்தரித்தாள்”

ஆகவேதான் வேதமும் சொல்லுகிறது

“அந்தப்படியே : நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை” - ரோமர் 3:10

ஆகவேதான் பவுல் என்கிற மனிதன் தன் நிருபத்திலே நம்முடைய வேதனையான நிலைமையைக் குறித்து இவ்விதம் கூறுகிறார்

“...பாவ இச்சைகள் மரணத்திற்கு ஏதுவான கனிகளைக் கொடுக்கத்தக்கதாக நம்முடைய அவயவங்களிலே பெலன் செய்தது” – ரோமர் 7:5

அவர் வேதனையோடு தன்னுடைய தோல்வியின் அனுபவத்தைக் குறித்து இந்த ரோமர் ஏழாம் அதிகாரம் முழுவதிலும் எழுதினார். அவர் தேவனுக்காக கிரியை செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆனால் தேவனுக்காக அவரால் கிரியை செய்ய முடியவில்லை. ஏனென்றால் அவரே சொல்லுகிறார் என்னுடைய அவயவங்களிலே பாவ இச்சைகள் பெலன் செய்கிறது. ஆகவே அவர் விரும்பாத பாவத்தையே செய்தார் என்று தன் அனுபவத்தை பகிர்ந்து கொள்ளுகிறார்.

“எப்படியெனில் நான் செய்கிறது எனக்கே சம்மதியில்லை ; நான் விரும்புகிறதைச் செய்யாமல், நான் வெறுக்கிறதையே செய்கிறேன்” – ரோமர் 7:15

அவர் தேவனுக்காக கிரியை செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆனால் தான் விரும்பாத பாவத்தையே செய்தேன் என்று தனது தோல்வியின் அனுபவத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். ஐயோ! நிர்ப்பந்தமான மனுஷன் நான், நன்மை செய்வதோ என்னிடத்திலில்லையே! பாவமே எனக்குள் வாசம் செய்கிறது என்று தன் அவல நிலைமையை உணர்ந்து கதறினார்.

தேவபிள்ளையே, இதுதான் மனிதனுடைய உண்மையான நிலை. நம்மால் தேவனுக்காக எந்தக் கிரியையும் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் பாவ இச்சைகள் நம் அவயவங்களில் நாம் பிறந்தது முதல் நம் வாழ்க்கையில் ஆளுகை செய்து மரணத்துக்கு ஏதுவாக நாம் கனி கொடுக்கும்படி அது நம் சரீரத்தில் பெலன் செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் தேவன் மனிதனுடைய நிர்ப்பந்தமான நிலைமை குறித்து இவ்விதம் எரேமியா 13:23-இல் கூறினார்.

“எத்தியோப்பியன் தன் தோலையும், சிவிங்கி தன் புள்ளிகளையும் மாற்றக் கூடுமோ? கூடுமானால், தீமை செய்யப் பழகின நீங்களும் நன்மை செய்யக்கூடும்”

மேலே உள்ள வசனத்தில் மனிதனால் நன்மையை செய்யக்கூடாத அவல நிலையைக் குறித்து தேவன் கூறுகிறார். எத்தியோப்பியன் தன் தோலை மாற்ற முடியாது. அதுபோல சிவிங்கி தன் புள்ளிகளை மாற்ற முடியாது. அப்படியே

பாவத்திற்கு அடிமையான நீங்கள் எப்படி நன்மை செய்யக்கூடும்? எப்படி தேவனுக்காக கிரியை செய்ய முடியும்? எப்படி பரிசுத்தமாக வாழ முடியும்? உங்களால் முடியாது என்று தேவன் சொல்லுகிறார். ஆகவேதான் இயேசு மனிதனை பார்த்து மிகவும் அழகாக யோவான் 15:5 (பின்பகுதி)-இல் இவ்விதம் கூறினார்.

“என்னையல்லாமல் உங்களால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது”

ஆகவே ரோமர் 7-வது அதிகாரத்தில் தன்னுடைய தோல்வியின் அனுபவத்தை எழுதி மிகவும் வேதனைப்பட்டு கதறிய பவுலுக்கு தேவன் வெற்றியின் வழியையும், தேவனுக்காக கிரியை செய்கிற வழியையும், சாட்சியாய் தேவனுக்காக இருள் நிறைந்த இந்த உலகத்தில் வாழும் ஒரு வழியையும் காட்டினார். அந்த வெற்றியின் வழியைக் குறித்து

ரோமர் 8:2-இல் பவுல் சந்தோஷமாக எழுதுகிறார்

“கிறிஸ்து இயேசுவினாலே ஜீவனுடைய ஆவியின் பிரமாணம் என்னைப் பாவம் மரணம் என்பவைகளின் பிரமாணத்தினின்று விடுதலையாக்கிற்றே”

எவ்வளவு பெரிய நற்செய்தி இது! பாவம் மரணத்திற்கு அடிமையான மனிதனுடைய விடுதலைக்கென்று தேவன் ஒரு அருமையான வழியை உருவாக்கியிருந்தார். அதைதான் தோல்வியில் துவண்ட பவுல் கண்டுபிடித்தார். இயேசுவினுடைய ஆவியின் பிரமாணம் என்னைப் பாவம் மரணம் என்பவைகளின் பிரமாணத்தினின்று விடுதலையாக்கிற்றே என்று அவர் சொல்லுகிறார். பிரியமானவர்களே, தேவன் நம்மை பாவத்தினின்றும் மரணத்தினின்றும் விடுதலையாக்கும்படிதான் நமக்கு பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகத்தை தருகிறார். இந்த பரிசுத்தாவியானவர்தான் நமக்குள் இருக்கும் பாவத்தை அழித்து, மரணத்தை அழித்து இயேசுவின் ஜீவனை நமக்குத் தருகிறார்.

அந்த பரிசுத்த வித்தாகிய இயேசுவின் ஜீவன்தான் இந்த உலகத்தில் வெற்றியுள்ள வாழ்க்கை வாழவும், தேவனுக்காக

வல்லமையான கிரியை செய்வதற்கும் நமக்கு உதவி செய்கிறது. ஆகவே நீ தோல்வியுள்ள ஒரு வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாயோ? உன்னால் தேவனுக்காக எதையுமே செய்ய முடியவில்லையே என்று வேதனையோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாயோ?

கவலைப்படாதே, நீ வெற்றியுள்ள ஒரு வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு தேவன் அருமையான ஒருவழியை வைத்திருக்கிறார். அதுதான் அவர் தருகிற பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகம்.

இந்த ஆசீர்வாதத்தை பாவத்தினால் தோல்வியடைந்த மனுக்குலத்திற்கு தரும்படியாக இயேசு கிறிஸ்து இவ்வுலகத்தில் வந்தார். ஆகவே அவரைக் குறித்து சாட்சி கொடுத்த யோவான் ஸ்நானன் இவ்விதமாக மாற்கு 1:8-இல் கூறினார்

“நான் ஐலத்தினால் உங்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தேன்; அவரோ பரிசுத்த ஆவியினால் உங்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார் என்று பிரசங்கித்தான்”

நீ தாகத்தோடு இயேசுவே நான் உமக்காக சாட்சியாக வாழ வேண்டும்; என்னுடைய ஒரே வாழ்க்கையை நான் உமக்காக வாழ வேண்டும்; உமக்காக இந்த இருள் நிறைந்த உலகத்தில் ஒளியின் கிரியைகளை நடப்பிக்க வேண்டும்; உமக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டும்; தோல்வியோடு வாழ்கிற வாழ்க்கை எனக்கு வேண்டாம்; உமக்காக நான் ஒளியாய் எழும்பி பிரகாசிக்க வேண்டும் என்று இயேசுவினிடத்தில் நீ வேண்டிக்கொள்ளும்போது கட்டாயமாக அவர் உனக்கு பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகத்தை அளவில்லாமல் தருவார்.

அதற்கு பிறகு உன் தோல்வி மாறிப்போகும். நீயும் ஸ்தேவானை போல தேவனுக்காக பெரிய காரியங்களை செய்யலாம். இன்றும் கூட தோல்வியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற உனக்கு இயேசு ஒரு வாக்குத்தத்தம் தருகிறார்.

“எழும்பிப் பிரகாசி; உன் ஒளி வந்தது, கர்த்தருடைய மகிமை உன் மேல் உதித்தது. இதோ, இருள் பூமியையும், காரிருள் ஜனங்களையும் மூடும்; ஆனாலும் உன்மேல் கர்த்தர்

**உதிப்பார்; அவருடைய மகிமை உன்மேல் காணப்படும்”
-ஏசாயா 60:1,2**

தேவன் இன்றே உனக்கு அளவற்ற தம்முடைய ஆவியை
தந்து உன்னை ஆசீர்வதித்து உயர்த்துவாராக.

V. கிரியையின் எல்லைகள்

“அந்நாளில் அநேகர் என்னை நோக்கி : கர்த்தாவே ! கர்த்தாவே ! உமது நாமத்தினாலே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே பிசாசுகளைத் துரத்தினோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே அநேக அற்புதங்களைச் செய்தோம் அல்லவா? என்பார்கள். அப்பொழுது நான் ஒருக்காலும் உங்களை அறியவில்லை; அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே, என்னைவிட்டு அகன்று போங்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன்” – மத்தேயு 7:22,23

இந்த வசனத்தின் மூலமாக இயேசுகிறிஸ்து அருமையான ஒரு காரியத்தை நமக்கு கற்றுக்கொடுக்கிறார். இயேசு கிறிஸ்து தம்முடைய பரிசுத்தவான்களோடு மகிமையிலே மத்திய ஆகாயத்தில் அவனவனுடைய கிரியைகளின்படி பலன் அளிக்கிறதற்கு வெளிப்படும்போது ஒரு கூட்டத்தார் இயேசுவை நோக்கி கர்த்தாவே கர்த்தாவே உமக்காக பூமியில் நாங்கள் கிரியை செய்தோம், அநேக பிசாசுகளை துரத்தினோம், தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தோம், அநேக அற்புதங்களைச் செய்தோம் என்று சொல்லுவார்களாம்.

ஆனால் இயேசு அவர்களைப் பார்த்து அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே என்னை விட்டு அகன்று போங்கள் என்று சொல்வாராம். எவ்வளவு வேதனையான ஒரு காரியம்! அவர்கள் இயேசுவுக்காக கிரியை செய்தார்கள். ஆனால் அவர்களால் எந்த பலனையும் பெற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. காரணம் தேவன் எந்த கிரியைகளை பூமியிலே தமக்காக அவர்கள் செய்ய வேண்டும் என்று முன்குறித்திருந்தாரோ அந்த கிரியைகளை நிறைவேற்றாமல் தங்களுக்கு விருப்பமான கிரியைகளை செய்தார்கள். ஆகவே தேவபிள்ளையே, நீ கர்த்தருக்காக செய்கிற எல்லா கிரியைகளுக்கும் அவர் பிரதிபலன் கொடுக்கிறதில்லை. மாறாக நீ அவருக்காக என்ன கிரியைகளை செய்ய வேண்டும் என்று அவர் முன் குறித்து வைத்திருக்கிறாரோ அந்த கிரியைகளை நீ நிறைவேற்றும்போது மாத்திரம்தான் நீ பிரதிபலன் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

தேவன் நீ அவருக்காக பூமியில் செய்ய வேண்டிய கிரியைகளை முன் குறித்து வைத்திருக்கிறார். அந்த

கிரியைகளை நீ ஜெபத்திலே அறிந்து கொண்டு அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். அப்பொழுது இயேசு மத்திய ஆகாயத்தில் வெளிப்படும்போது நீ மிகுந்த பிரதிபலனை பெற்றுக்கொள்வாய்.

வேதம் சொல்லுகிறது 1பேதுரு 2:21ல்

“... நீங்கள் தம்முடைய அடிச்சுவடுகளைத் தொடர்ந்து வரும்படி உங்களுக்கு மாதிரியைப் பின் வைத்துப்போனார்”

நாம் இந்த பூமியில் எப்படி வாழவேண்டும் என்கிற மாதிரியை இயேசு கிறிஸ்து நமக்கு முன் வைத்துப்போனார். இயேசுதான் நம்முடைய மாதிரி. அவர் எப்படி வாழ்ந்தாரோ அப்படியே நாமும் வாழ அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அவர் எப்படி ஜெபித்தாரோ, அப்படியே நாமும் ஜெபிக்க அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

இயேசு எப்படி கிரியை செய்தாரோ, அப்படியே நாமும் கிரியை செய்ய அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அவர் எப்படி இந்த பூமியில் வாழும்போது கிரியை செய்தார் என்பதைக் குறித்து இயேசுவே யோவான் 17:4-இல் கூறுகிறார்.

“பூமியிலே நான் உம்மை மகிமைப்படுத்தினேன்; நான் செய்யும்படி நீர் எனக்கு நியமித்த கிரியையைச் செய்து முடித்தேன்”

எந்த கிரியையையெல்லாம் இயேசு இந்த உலகத்தில் வாழும்போது செய்ய வேண்டும் என்று பிதா முன்குறித்து வைத்திருந்தாரோ அந்த கிரியையைய்தான் இயேசு இந்த பூமியில் வாழும்போது செய்து முடித்ததாக கூறுகிறார்.

“...நான் என் சுயமாய் ஒன்றும் செய்யாமல், என் பிதா எனக்குப் போதித்தபடியே இவைகளைச் சொன்னேன் என்றும் அறிவீர்கள்” – யோவான் 8:28

இயேசு இந்த உலகத்தில் அநேக கிரியைகளைச் செய்தார். அவர் கானா ஊர் திருமணத்தில் தண்ணீரை திராட்சை ரசமாக மாற்றினார். முப்பதெட்டு வருஷமாய் வியாதியாய் பெதஸ்தா குளத்தில் படுத்திருந்தவனை சந்தித்து அவனை குணப்படுத்தினார். நாயினூர் என்ற ஊரில் மரித்துப்போன

விதவையின் மகனை உயிரோடு எழுப்பினார். மரித்து நாலு நாளாக கல்லறைக்குள் வைக்கப்பட்டிருந்த லாசருவை உயிரோடு எழுப்பினார். அநேக வியாதியஸ்தர்களை சொஸ்தப்படுத்தினார், பிசாசுகளை துரத்தினார், முடவர்களை நடக்கப்பண்ணினார். இப்படி பிதா அவர் செய்யும்படி இந்த பூமியில் நியமித்த கிரியைகளைதான் அவர் செய்து முடித்தார்.

வேதம் சொல்லுகிறது லூக்கா 9:51-இல்

“... அவர் எருசலேமுக்குப் போகத் தமது முகத்தைத் திருப்பினார்”

அதே வேதம் லூக்கா 9:53-இல் இவ்விதமாகச் சொல்லுகிறது

“அவர் எருசலேமுக்குப் போக நோக்கமாயிருந்த பழயினால்”

இயேசு கிறிஸ்து தம் வாழ்க்கையில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் எருசலேமுக்கு போகும்படி தமது முகத்தை திருப்பினார். எருசலேமில் எல்லா ஜனங்களுடைய பாவத்திற்காக பாவ நிவாரண பலியாய் வேதனையான முறையில் சிலுவையிலிறையப்பட்டு தாம் மரிக்கப் போகிறோம் என்பது இயேசுவுக்கு தெரியும்.

ஒரு குற்றவாளியைபோல இரவெல்லாம் பிரதான ஆசாரியர் அரண்மனையிலே மற்றும் பிலாத்து அரண்மனையிலே விசாரிக்கப்படப் போகிறோம் என்பதும், பிலாத்து அரண்மனையில் சவுக்கால் தமது முதுகு உழுத நிலம்போல் ஆக்கப்பட்டு அங்கே தலையில் முள்முடி சூடப்பட்டு வேதனையான முறையில் பாரமான சிலுவையை தூக்கிக் கொண்டு அவமானப்படுத்தப்பட்டு, நிந்திக்கப்பட்டு, துப்பப்பட்டு, கொல்கொதா என்ற மலையில் சிலுவையில் அறையப்பட்டு அங்கே மரிக்கப் போகிறோம் என்றும் இயேசுவுக்கு தெரியும்.

ஆனாலும் பிதா தமக்கு நியமித்த அந்த மரணத்தை தாம் ஏற்றுக்கொண்டு அவர் தமக்கு நியமித்த ஒவ்வொரு கிரியையும் தாம் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அந்த வேதனையான மரணத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பிதா அவருக்கென்று முன்குறித்த கிரியைகளை செய்து முடித்தார்.என் பிதா எனக்கு

கொடுத்த பாத்திரத்தில் நான் பானம்பண்ணாதிருப்பேனோ என்று இயேசு அதினால்தான் சொன்னார்.

பிதா நியமித்த ஒவ்வொரு கிரியையையும் இயேசு கிறிஸ்து இந்த பூமியிலிருக்கும்போது ஜாக்கிரதையோடு செய்து முடித்தார். இயேசு யோவான் 9:4-இல் இவ்விதமாகக் கூறினார்.

“பகற்காலமிருக்கும்பொழுதும் நான் என்னை அனுப்பினவருடைய கிரியைகளைச் செய்ய வேண்டும்; ஒருவனும் கிரியை செய்யக்கூடாத இராக்காலம் வருகிறது”

பிரியமானவர்களே நாமும் அவரிடமிருந்து இந்த அருமையான பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இயேசு யோவான் 11:9-இல் இவ்விதமாகக் கூறினார்.

“பகலுக்குப் பன்னிரண்டு மணிநேரம் இல்லையா?”

தேவன் அவருடைய கிரியைகளை இந்த பூமியில் நாம் நடப்பிக்கும்படி நமக்கு பகல் வேளையை கிருபையாகக் கொடுத்திருக்கிறார். நம்முடைய வாழ்க்கையில் கட்டாயம் நாம் தேவனுக்காக கிரியை செய்ய முடியாத ஒரு இராக்காலம் வருகிறது. ஆகவே தேவன் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற பன்னிரண்டு மணிநேரமான பகல் வேளையில் ஜாக்கிரதையாய் அவர் நமக்கு முன் குறித்திருக்கிற அவருடைய கிரியைகளை அறிந்து நிறைவேற்ற வேண்டும்.

“அவர் நம்மைச் சகல அக்கிரமங்களினின்று மீட்டுக்கொண்டு, தமக்குரிய சொந்த ஜனங்களாகவும், நற்கிரியைகளைச் செய்யப் பக்தி வைராக்கியமுள்ளவர்களாகவும் நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்படி நமக்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார்” – தீத்து 2:14

அவர் சிலுவை மரணத்தினால் நம் பாவங்களைக் கழுவி நமக்கு பரிசுத்தாவியினால் அபிஷேகம் தந்த நோக்கம் நாம் நற்கிரியைகளைச் செய்யப் பக்தி வைராக்கியமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே. ஆகவே நாம் இன்றைக்கு அவர் நியமித்த கிரியைகளை மனப்பூர்வமாய் செய்து முடிக்கும்படி நம்மை நாமே ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும்.

பிரியமானவர்களே இயேசு கிறிஸ்து 1 யோவான் 2:17-இல்

இவ்விதமாகக் கூறினார்.

“உலகமும் அதின் இச்சையும் ஒழிந்துபோம்; தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்கிறவனோ என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருப்பான்”

நாம் தேவ சித்தத்தை மாத்திரம் செய்ய வேண்டும். தேவ சித்தப்படியான கிரியைகளை மாத்திரம் நாம் செய்ய வேண்டும் என்று கட்டளையிட்ட இயேசு, எவன் ஒருவன் உண்மையாய் தாகத்தோடு தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று அவரிடம் வரும்போது அவனுக்கு தம்முடைய விருப்பத்தை (சித்தத்தை) மறைப்பாரோ? நிச்சயமாகவே அவனுக்கு தம்முடைய சித்தத்தை அவர் மறைக்காமல் வெளிப்படுத்துவார்.

இதை வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் போது நம் உள்ளத்தில் ஒருவேளை எப்படி நான் தேவ சித்தத்தை அறிந்து கொள்ள முடியும் என்பதாக ஒரு கேள்வி எழும்பும்? எப்படி தேவன் எனக்கென்று முன்குறித்திருக்கிற கிரியைகளை நான் அறிந்து கொள்ள முடியும்?

இதற்கான பதிலை இயேசு எப்படி தேவசித்தத்தை அறிந்து கொண்டார் என்று அறிவதின் மூலமாக நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும். தேவன் அவருக்கென்று பூமியில் நியமித்த கிரியைகள் என்ன என்பதை இயேசு எப்படி கண்டுபிடித்தார்? அந்த இரகசியத்தை இயேசு யோவான் 10:30-இல் தெரியப்படுத்தினார்.

“நானும் பிதாவும் ஒன்றாயிருக்கிறோம் என்றார்”

இயேசு எப்பொழுதும் தேவனோடு இருந்தபடியினால் தேவ சித்தத்தை அறிந்து கொண்டார். அதைப்போலவே யார் எப்பொழுதும் இயேசுவோடு இருக்கிறார்களோ அவர்களால் மாத்திரம் இயேசுவின் சித்தத்தை அறிந்துகொள்ள முடியும்.

இன்றைக்கு நாம் எந்த அளவு இயேசுவோடு பழகுகிறோமோ அந்த அளவு நம்முடைய வாழ்க்கையில் அவருடைய சித்தத்தை கண்டுபிடிக்க முடியும். நாம் இன்றைக்கு இயேசுவோடுருக்கிறோமா இல்லை உலகத்தோடுருக்கிறோமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்ப்போம். உலகத்தோடு நம்முடைய ஆத்துமா ஒன்றாயிருக்கும்போது நாம் தேவனுடைய சித்தத்தை அறிந்துகொள்ள முடியாது. ஆகவே தேவன் மோசையை எச்சரித்த

காரியத்தைக் குறித்து எபிரெயர் 8:5-இல் வாசிக்கிறோம்.

“அப்படியே, மோசே கூடாரத்தை உண்டுபண்ணப் போகையில்: மலையிலே உனக்குக் காண்பிக்கப்பட்ட மாதிரியின்படியே நீ எல்லாவற்றையும் செய்ய எச்சரிக்கையாயிரு என்று தேவன் அவனுக்கு கட்டளையிட்டார்”

தேவன் மோசேயை வனாந்திரத்தில் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தை உண்டுபண்ண கட்டளையிட்டபோது நான் உனக்குக் காண்பிக்கிற அந்த மாதிரியின்படியே நீ எல்லாவற்றையும் செய்ய எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். நாமும் எந்த கிரியையை தேவன் நமக்கு காண்பிக்கிறாரோ அந்த கிரியையை மாத்திரம் பூமியில் நடப்பிக்க வேண்டும்.

ஆனால் அந்த ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் மாதிரியை தேவன் அவனுக்கு மலையின் மேல்தான் காண்பித்தார். மலை என்பது தேவனோடு ஒரு மனிதன் வைத்திருக்கிற ஆழமான உறவையும் ஆழமான ஜெபஜீவியத்தையும் குறிக்கிறது. உலகத்தையெல்லாம் ஒரு மனிதன் ஒதுக்கி தேவனுடைய பாதத்தை தெரிந்துகொள்வதை இந்த மலை என்கின்ற அனுபவம் காட்டுகிறது. ஆகவே எந்த அளவுக்கு நாம் தேவனுடைய பாதத்தில் அமர்ந்து அவரோடு ஐக்கியமாக இருக்கிறோமோ அந்த அளவு அவர் நமக்கு தம்முடைய சித்தத்தை வெளிப்படுத்துவார்.

வேதத்திலே தேவனுடைய கிரியைகளை வல்லமையாய் நடப்பித்த எலியா தீர்க்கதரிசியைக் குறித்து வேதத்தில் வாசிக்கிறோம். அவன் பாகால் எனும் விக்ரகங்களைப் பின்பற்றும் ஆகாப் எனும் இஸ்ரவேல் இராஜாவிடம் அக்கினியால் உத்தரவு அருளும் தேவனே தேவன் என்று சவால் விடுத்து, பாகால் தீர்க்கதரிசி நானூற்றைம்பதுபேரைக் கூடி வரச்செய்து “இரண்டு காளைகளை எங்களிடத்தில் கொண்டு வரட்டும்; ஒரு காளையை அவர்கள் தெரிந்துகொண்டு, அதைச் சந்துசந்தாகத் துண்டித்து; நெருப்புப் போடாமல் விறகுகளின்மேல் வைக்கக் கடவர்கள், நான் மற்றக் காளையை அப்படியே செய்து, நெருப்புப் போடாமல் விறகுகளின்மேல் வைப்பேன். நீங்கள் உங்கள் தேவனுடைய நாமத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிடுங்கள்; நான் கர்த்தருடைய நாமத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிடுவேன்; அப்பொழுது அக்கினியினால் உத்தரவு அருளும் தெய்வமே தெய்வம்” என்று சவால் விட்டான்.

பாகால் தீர்க்கதரிசிகளும் அந்த சவாலுக்கு ஒப்புக்கொண்டார்கள். அப்படி பாகால் தீர்க்கதரிசிகள் பகலெல்லாம் தங்கள் தெய்வமாகிய பாகாலை நோக்கி கூப்பிட்டார்கள். எந்த அக்கினியும் பலியில் இறங்கவில்லை. அவர்கள் எவ்வளவோ உரத்த சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டும் எந்த உத்தரவும் கிடைக்கவில்லை.

எலியா அந்திப்பலி செலுத்தும் நேரத்தில் வந்து கர்த்தரிடத்தில் அருமையான ஒரு சிறு ஜெபம் செய்தான்.

“நான் இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் உம்முடைய வார்த்தையின்படி செய்தேன் என்றும் இன்றைக்கு எளிங்கப்பண்ணும்” – I இராஜாக்கள் 18:36

இந்த சிறு ஜெபத்தை மாத்திரம் அவன் செய்தான்.

“அப்பொழுது கர்த்தரிடத்தில் இருந்து அக்கினி இறங்கி, அந்தச் சர்வாங்க தகனபலியையும், விறகுகளையும், கற்களையும், மண்ணையும் பட்சித்து வாய்க்காலிலிருந்த தண்ணீரையும் நக்கிப்போட்டது” – I இராஜாக்கள் 18:38.

எலியா ஜெபித்த போது எதினால் அக்கினி இறங்கி வந்தது? எலியா தன்னுடைய ஜெபத்திலே இந்த காரியங்களை யெல்லாம் உம்முடைய வார்த்தையின்படி செய்தேன் என்பதாக சொல்லுகிறான். தேவன் என்ன கிரியையை இஸ்ரவேலில் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பினாரோ அந்த கிரியைகளை எலியா நிறைவேற்றினான்.

ஆகவேதான் கர்த்தர் அவன் ஜெபத்திற்கு அக்கினியை அனுப்பினார். ஆனால் இந்த கிரியைகளை தான் இஸ்ரவேலில் செய்ய வேண்டும் என்பதை எலியா எப்படி கண்டுபிடித்தார்? அந்த இரகசியத்தை I இராஜாக்கள் 18:15-இல் கூறுகின்றார்.

“சேனைகளின் கர்த்தருக்கு முன்பாக நிற்கிற நான் அவருடைய ஜீவனைக் கொண்டு சொல்லுகிறேன் என்றான்”

எலியா எப்பொழுதும் கர்த்தருக்கு முன்பாக நிற்கிற மனிதனாய் இருந்தார். ஆகவே தேவன் அவர் வாழ்க்கையில்

என்ன கிரியை செய்ய வேண்டும் என்று நியமித்திருந்தாரோ அதைக் கண்டுபிடித்து நிறைவேற்றி தன்னுடைய காலத்தில் இஸ்ரவேலில் வாக்கும் வல்லமையும் நிறைந்த தீர்க்கதரிசியாய் இருந்தார். தேவபிள்ளையே, இன்றைக்கு உன்னைக் குறித்து என்ன? நீ கார்த்தருக்கு முன்பாக எப்பொழுதும் நிற்கிறாயா? அப்பொழுதுதான் தேவ சித்தத்தை தெரிந்துகொண்டு அதை நிறைவேற்ற முடியும்.

இரண்டாவதாக பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்கு தேவனுடைய சித்தத்தை நம்முடைய ஆவியில் வேத வசனம் மூலமாகவோ, சொப்பனங்கள் மூலமாகவோ, அல்லது மெல்லிய சத்தத்தின் மூலமாகவோ நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறார். ஆகவே தான் தேவன் தம்முடைய தீர்க்கதரிசியைக் கொண்டு இவ்விதம் ஏசாயா 30:21-இல் கூறினார்:

“நீங்கள் வலது புறமாய்ச் சாயும் போதும், இடது புறமாய்ச் சாயும் போதும்:வழி இதுவே, இதிலே நடவுங்கள் என்று உங்களுக்குப் பின்னாலே சொல்லும் வார்த்தையை உங்கள் காதுகள் கேட்கும்”

நீ தேவனுடைய சித்தம் எது என்று தெரியாமல் நீ இடதுபுறமாவது அல்லது வலதுபுறமாவது நீ சாயும் போது தேவனுடைய ஆவியானவர் வழி இதுவே என்று சரியாக உனக்கு தேவனுடைய பாதையைக் காட்டி அந்த பாதையில் உன்னை ஜெயத்தோடு நடத்துவார். ஆகவேதான் தாவிது இராஜா ஆண்டவரைப் பார்த்து அருமையான ஒரு ஜெபம் செய்தார்.

**“உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய எனக்குப் போதித்தருளும், நீரே என் தேவன்; உம்முடைய நல்ல ஆவி என்னைச் செம்மையான வழியிலே நடத்துவாராக”
- சங்கீதம் 143:10**

தேவபிள்ளையே, ஆண்டவரே எப்பொழுதும் உம்முடைய விருப்பமான கிரியைகளைச் செய்ய ஆவியானவர் எங்களுக்கு துணை செய்து, தேவ சித்தத்தின் பாதையிலே எங்களை நடத்தி முடிவிலே மகிமையிலே ஏற்றுக்கொள்வாராக என்கிற விருப்பமும் ஜெபமும் நாமும் உடையவர்களாக இருப்போம்.

VI. கிரியைகளின் பிரதிபலன்

“அநியாயஞ் செய்கிறவன் இன்னும் அநியாயஞ் செய் ய ட் டு ம் ; அசு த்த மாயி ரு க் கிற வன் இன் னும் அசுத்தமாயிருக்கட்டும்; நீதியுள்ளவன் இன்னும் நீதி செய்யட்டும் பரிசுத்தமுள்ளவன் இன்னும் பரிசுத்தமாகட்டும். இதோ, சீக்கிரமாய் வருகிறேன்; அவனவனுடைய கிரியைகளின்படி அவனவனுக்கு நான் அளிக்கும் பலன் என்னோடே கூட வருகிறது.” – வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:11,12

பொய்யுரையாத தேவன், இதோ, சீக்கிரமாய் வருகிறேன், அவனவனுடைய கிரியைகளின்படி அவனவனுக்கு நான் அளிக்கும் பலன் என்னோடேகூட வருகிறது என்ற ஒரு வாக்குத்தத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறார். முதல் முறை அவர் இந்த உலகத்தில் பாவ நிவாரண பலியாக வந்தார். எல்லா மனிதர்களுடைய பாவத்தை, சாபத்தை, வியாதியை, மரணத்தை தம் மேல் ஏற்றுக்கொண்டு மனிதனுக்கு நித்தியஜீவனை (மரணமில்லாத நித்திய வாழ்க்கை) கொடுக்கும்படி உலகத்திற்கு வந்தார். ஆனால் இரண்டாவது முறை அவர் இந்த உலகத்திற்கு ஒரு நியாயாதிபதியாய் வரப்போகிறார்.

அவனவனுடைய கிரியைகளின்படி மனிதனை நியாயந்தீர்க்க இதோ சீக்கிரத்தில் வருகிறேன்; அவனவனுடைய கிரியைகளின்படி அவனவனுக்கு நான் அளிக்கும் பலன் என்னோடே கூட வருகிறது என்று இயேசு சொல்கிறார். அசுத்தமான கிரியை நடப்பிக்கிறவன் அதற்கேற்ற பலனை பெற்றுக்கொள்வான். பரிசுத்த கிரியைகளை பூமியில் நடப்பிக்கிறவன் அதற்கேற்ற பலனை அடைவான். ஆகவேதான் வேதம் ரோமர் 2:9,10,11-இல் இவ்விதமாக சொல்லுகிறது.

“முன்பு யூதரிலும் பின்பு கிரேக்கரிலும் பொல்லாங்கு செய்கிற எந்த மனுஷ ஆத்துமாவுக்கும் உபத்திரவமும் வியாகுலமும் உண்டாகும். முன்பு யூதரிலும் பின்பு கிரேக்கரிலும் எவன் நன்மைசெய்கிறானோ அவனுக்கு மகிமையும் கனமும் சமாதானமும் உண்டாகும். தேவனிடத்தில் பட்சபாதமில்லை”

ஆம் இன்றைக்கு தேவ வசனத்திற்கு விரோதமான பொல்லாங்கான கிரியை செய்தால் நிச்சயமாகவே நம்முடைய

ஆத்துமாவுக்கு உபத்திரவமும் வியாகுலமும் உண்டாகும். ஆனால் தேவ ஆவியினால் நன்மையான கிரியை செய்தால் இயேசு வரும்போது நமக்கு மகிமையும் கனமும் சமாதானமும் உண்டாகும். ஆகவே இதை வாசித்துக் கொண்டிருக்கிற நாம் கிரியைகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து நம்முடைய கிரியைகளை இன்றைக்கு சீர்தூக்கிப் பார்ப்போமாக.

“நம்மை நாமே நிதானித்து அறிந்தால் நாம் நியாயந்தீர்க்கப்போம்” – 1கொரிந்தியர் 11:31

இந்த கிருபையின் நாட்களில் நாம் எப்படிப்பட்ட கிரியை செய்கிறோம் என்பதை நாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு வேளை தேவனுக்கு பிரியமில்லாத பாவமான கிரியைகளை செய்துகொண்டிருந்தால் இன்றைக்கு நாம் மனஸ்தாபத்தோடு இயேசுவின் பாதத்திற்கு சென்று கண்ணீர் விட்டு தாவீதை போல நாமும் ஆண்டவரிடம் கண்ணீரோடு ஜெபம் செய்வோம்.

“உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய எனக்குப் போதித்தருளும், நீரே என் தேவன்; உம்முடைய நல்ல ஆவி என்னைச் செம்மையான வழியிலே நடத்துவாராக” –சங்கீதம் 143:10

நாம் வாழ்கிற இந்த ஒரே வாழ்க்கையில் பரிசுத்த ஆவியானவர் துணையோடு தேவனுக்கு பிரியமான கிரியைகளை நாம் நடப்பிக்கும் போதுதான் இயேசு வரும்போது மிகுதியான பிரதிபலன்களை பெற்று சமாதானத்தோடு பரலோகத்தில் வாழ முடியும். ஆகவே இன்றைக்கே தேவனுக்கு பிரியமான கிரியைகளை மாத்திரம் செய்ய நம்மை ஒப்புக்கொடுப்போமாக.

மத்தேயு 26:6-13ல் ஒரு அருமையான சம்பவம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

“இயேசு பெத்தானியாவில் குஷ்டரோகியாயிருந்த சீமோன் வீட்டில் இருக்கையில், ஒரு ஸ்திரீ விலையேறப்பெற்ற பரிமளத்தை லமுள்ள வெள்ளைக்கல் பரணியைக் கொண்டு வந்து, அவர் போஜனபந்தியிலிருக்கும்போது, அந்தத் தைலத்தை அவர் சிரசின்மேல் ஊற்றினாள். அவருடைய சீவர்கள் அதைக் கண்டு விசனமடைந்து:இந்த வீண்செலவு என்னத்திற்கு? இந்தத் தைலத்தை உயர்ந்த விலைக்கு விற்று,

தரித்திரருக்குக் கொடுக்கலாமே என்றார்கள். இயேசு அதை அறிந்து, அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் இந்த ஸ்திரீயை ஏன் தொந்தரவுபடுத்துகிறீர்கள்? என்னிடத்தில் நற்கிரியையைச் செய்திருக்கிறாள்? தரித்திரர் எப்போதும் உங்களிடத்தில் இருக்கிறார்கள், நானோ எப்போதும் உங்களிடத்தில் இரேன். இவள் இந்தத் தைலத்தை என் சரீரத்தின்மேல் ஊற்றினது என்னை அடக்கம் பண்ணுவதற்கு எத்தனமான செய்கையாயிருக்கிறது. இந்தச் சுவிசேஷும் உலகத்தில் எங்கெங்கே பிரசங்கிக்கப்படுமோ அங்கங்கே இவளை நினைப்பதற்காக இவள் செய்ததும் சொல்லப்படும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்”

இயேசு சீமோன் வீட்டில் இருக்கையில் ஒரு ஸ்திரீ முந்நூறு வெள்ளிப்பணத்திற்கு ஒரு பரிமள தைலத்தை வாங்கி அதின் வெள்ளை கல்பரணியைக் கொண்டு வந்து, இயேசு போஜனபந்தியிலிருக்கும்போது, அந்தத் தைலத்தை அவர் சிரசின்மேல் ஊற்றினாள். இதைக் கண்ட சீஷர்கள் விசனமடைந்தார்கள். இந்த வீண் செலவு என்னத்திற்கு என்றார்கள். ஏனென்றால் அவள் அந்த பரிமளதைலத்தை முந்நூறு வெள்ளிப்பணத்திற்கு வாங்கினாள். அந்த முந்நூறு வெள்ளிப்பணம் என்பது ஒரு பெரும் தொகை. ஒரு மனிதன் ஒரு வருடம் வேலை செய்து அந்த சம்பளத்தைக் கொண்டால்தான் இவ்வளவு பெரிய தொகை கிடைக்கும். எதை நாம் வீண் செலவு என்று சொல்லுவோம்? ஒரு பொருளை அதினுடைய மதிப்பை விட அதிக விலை கொடுத்து வாங்கும்போது தான் அதை வீண்செலவு என்று சொல்லுவோம். அந்த ஸ்திரீ முந்நூறு வெள்ளிப்பணத்தினால் ஒரு பரிமளத் தைலத்தை வாங்கி அதை இயேசுவின் சிரசில் ஊற்றி அவருக்கு அதை அவள் காணிக்கையாக்கிய பொழுது அதை வீண் செலவு என்றார்கள்.

இயேசுவை விட அந்த முந்நூறு வெள்ளிப்பணம் அவர்களுக்கு மிகவும் பெரியதாக தெரிந்தது. இயேசு எவ்வளவு விலையேறப் பெற்றவர் என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. இதைக் குறித்து தீர்க்கதரிசனமாக தேவன் சகரியா எனும் தீர்க்கதரிசி வாயிலாகக் கூறுகிறார்.

“...அப்பொழுது எனக்குக் கூலியாக முப்பது வெள்ளிக்காசை நிறுத்தார்கள்... இதுவே நான் அவர்களால் மதிக்கப்பட்ட மென்மையான மதிப்பு” – சகரியா 11:12, 13

அன்றைக்கு சீஷர்களால் இயேசு எவ்வளவு விலையேறப் பெற்றவர் என்பதை அறியமுடியவில்லை. இயேசுவை விட அவர்களுக்கு அந்த வெள்ளிப்பணம் விலையேறப் பெற்றதாய் இருந்தது. இன்றைக்கும் அநேகருக்கு உலக சிற்றின்பம் இயேசுவைவிட பெரிதாக தெரிகிறது. அநேகருக்கு பணம் பொருள் இயேசுவைவிட பெரிதாக தெரிகிறது. நித்திய ஆசீர்வாதத்தை மனிதனுக்கு கொடுத்து அவனை தம்மோடு என்றென்றும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பெரிய நோக்கத்தோடு வந்த இயேசுவை நாம் தள்ளிவிட்டு உண்மையாக முக்கியமே இல்லாத அநேக காரியங்களை முக்கியப்படுத்திக்கொண்டோம். ஆகவேதான் தேவன் வேதனையோடு தம்முடைய தீர்க்கதரிசி மூலமாக ஜனங்களுடைய பாவத்தை உணர்த்தினார்.

“என் ஜனங்கள் இரண்டு தீமைகளைச் செய்தார்கள்; ஜீவத்தண்ணீர் ஊற்றாகிய என்னை விட்டுவிட்டார்கள்; தண்ணீர் நிற்காத தொட்டிகளாகிய வெழிப்புள்ள தொட்டிகளைத் தங்களுக்கு வெட்டிக்கொண்டார்கள்” – எரேமியா 2:13

இன்றைக்கு நாம் ஜீவத்தண்ணீர் ஊற்றாகிய இயேசுவை விட்டு தண்ணீர் நிற்காத வெடிப்புள்ள தொட்டிகளை நமக்காக நாடோ உண்டுபண்ணி, கர்த்தரை மறந்து போனோம். அதினால்தான் மனநோவு, தீராத காயங்கள், வேதனை, மரணம் என்பவைகளெல்லாம் நமக்கு உண்டாயிருக்கின்றன. இன்றைக்கு நாம் சீஷர்களைப் போல அவரது விலையை அறியாதவர்களாய் அல்ல; அந்த ஸ்திரீயை போல இயேசுவின் விலையை அறிந்து அவரிடத்தில் நற்கிரியைகளை செய்ய வேண்டும்.

அந்த ஸ்திரீ இயேசு எவ்வளவு விலையேறப்பெற்றவர் என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தாள். பரலோக இன்பத்தைவிட்டு பாவமும், சாபமும், மரணமும் நிறைந்த இந்த உலகத்தில் தன்னை பாவத்திலிருந்து மீட்க வந்த தெய்வம் என்பதை அறிந்திருந்தாள். தனக்கு பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகம் தந்து பாவத்தின்மேல் தான் வெற்றியுள்ள ஒரு வாழ்க்கை வாழ்வதற்காக இந்த பூமியில் வந்த தெய்வம் இயேசு என்பதை அறிந்திருந்தாள். தன்னை பரலோகத்தில் அவரோடு என்றென்றும் வைத்துக்கொள்வதற்காக தன்னை தகுதியாக்கும்படி இந்த உலகத்தில் வந்த தெய்வம் என்பதை அறிந்திருந்தாள். அவளுக்கு இயேசு மிகவும் விலையேறப் பெற்றவராய் இருந்தார். ஆகவே அவள் இயேசுவை கனப்படுத்துவதற்காக தன் ஒரு வருட

சம்பளத்தை சேமித்து வைத்து பின்பு அந்த தைலத்தை வாங்கி அதை இயேசுவின் சிரசில் ஊற்றி அவரிடத்தில் நற்கிரியையை செய்தாள். இயேசுவின் விலையை உணராத சீஷர்கள் அதை வீண் செலவு என்றார்கள்.

ஆனால் அந்த சூழ்நிலையில் அவள் தம்மிடத்தில் நற்கிரியை செய்திருக்கிறாள் என்பதாக இயேசு சொன்னார். அவளுடைய கிரியை இயேசுவை அடக்கம் பண்ணுவதற்கு எத்தனமான செய்கையாயிருந்தது. அவள் தேவ சித்தத்தின்படி இயேசுவுக்கு பிரியமான செய்கையை செய்தாள். அவள் செய்கையின்மூலம் இயேசுவை கணப்படுத்தி ஆராதித்தாள்.

அவள் தம்மிடத்திலே நற்கிரியை செய்தபடியால் இயேசு சொன்னார்:

“இந்த சுவிசேஷம் உலகத்தில் எங்கெங்கே பிரசங்கிக்கப்படுமோ அங்கங்கே இவளை நினைப்பதற்காக இவள் செய்ததும் சொல்லப்படும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்” –மத்தேயு 26:13

அந்த சம்பவம் நடந்து கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டது. ஆனால் இன்றைக்கும் உலகத்தில் உள்ள எல்லா ஜனங்களும் வேதத்தின் வாயிலாக அவள் செய்த கிரியையை அறிந்துகொள்கிறார்கள். இந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளில் அநேக சம்பவங்கள் நடந்து முடிந்தன. ஆனால் எந்த சம்பவமும் இந்த தலைமுறையில் நினைவில் இல்லை. ஆனால் தலைமுறை தலைமுறையாக அவள் செய்த செய்கை மாத்திரம் எல்லோருடைய நினைவிலும் இருக்கிறது. இனிவருகிற தலைமுறைக்கும் அவள் செய்த கிரியை நினைவில் இருக்கும். அதுதான் நாம் கர்த்தருக்காக செய்கிற ஒவ்வொரு கிரியைக்கும் அவர் தருகிற பிரதிபலன். இந்த உலகத்தில் நீ செய்கிற எல்லா கிரியைகளும் மறக்கப்பட்டுப்போகும். ஆனால் இயேசுவுக்காக இந்த உலகத்தில் நீ செய்கிற கிரியைகள் மாத்திரம் என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும். ஆகவேதான் எபிரேயர் 6:10-இல் வேதம் இவ்விதமாகக் கூறுகிறது.

“...உங்கள் கிரியையையும்... தமது நாமத்திற்காகக் காண்பித்த அன்புள்ள பிரயாசத்தையும் மறந்து விடுகிறதற்குத் தேவன் அநீதியுள்ளவரல்லவே”

இந்த உலகத்தில் நீ தேவனுக்காக என்னென்ன கிரியைகளைச் செய்கிறாயோ, தேவனுடைய நாமத்திற்காகக் காண்பிக்கிற அத்தனை அன்புள்ள பிரயாசத்தையும் மறக்காமல் அதற்கான பிரதிபலனை இயேசு மத்திய ஆகாயத்தில் வெளிப்படும்போது உனக்கு நிச்சயம் தருவார். அதைத்தான் இயேசு இவ்விதமாக வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:12-ல் சொல்கின்றார்

“இதோ, சீக்கிரமாய் வருகிறேன்; அவனவனுடைய கிரியைகளின்படி அவனவனுக்கு நான் அளிக்கும் பலன் என்னோடே கூட வருகிறது”

நாம் இந்த உலகத்தில் வாழும்வரை சோர்ந்துபோகாமல் நற் கிரியையை நிறைவேற்றுவோமாக. நம் முடைய கிரியைகளுக்கு நிச்சயம் பலன் உண்டு. ஆண்டவர் ஏழு திருச்சபைகளைக் குறித்த காரியத்தை யோவானுக்கு வெளிப்படுத்திக் கொடுத்தபோது அதில் பிலதெல்பியா சபையை பார்த்து ஆண்டவர் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:8-இல் இவ்விதமாகக் கூறுகிறார்.

“உன் கிரியைகளை அறிந்திருக்கிறேன்; உனக்குக் கொஞ்சம் பெலன் இருந்தும், நீ என் நாமத்தை மறுதலியாமல், என் வசனத்தைக் கைக்கொண்டபடியினாலே, இதோ, திறந்தவாசலை உனக்கு முன்பாக வைத்திருக்கிறேன், அதை ஒருவனும் பூட்டமாட்டான்”

உன் கிரியைகளை அறிந்திருக்கிறேன் என்று இயேசு சொல்லுகிறார். அவர் உன் கிரியைகள் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறார். நீ செய்கிற துர்க்கிரியையானாலும் (அசுத்த கிரியை) நற்கிரியையானாலும் அவர் அறிவார். ஆண்டவருக்கு பிரியமான தாவிது ராஜா அசுத்தமான கிரியையை நாலு சுவற்றுக்குள் செய்தபோது அதை தீர்க்கதரிசியாகிய நாத்தான் மூலமாக கர்த்தர் வெளிப்படுத்தி அதற்கு நீதியான தண்டனையை வெளிப்படுத்தினார். அவருக்கு மறைவான சிருஷ்டி ஒன்றுமில்லை என்று வேதத்தில் வாசிக்கிறோம்.

எல்லாம் அவருக்கு முன்பாக வெளியரங்கமாக இருக்கிறது. அன்றைக்கு அந்த பிலதெல்பியா சபை தனக்கு

கொஞ்சம் பெலன் இருந்தும் ஆண்டவர் நாமத்தை மறுதலியாமல் வசனத்திற்கு ஏற்ற நற்கிரியையை செய்தபடியினால் ஆண்டவர், இதோ, திறந்தவாசலை உனக்கு முன்பாக வைத்திருக்கிறேன், அதை ஒருவனும் பூட்டமாட்டான் என்று சொன்னார். இயேசு நற்கிரியைகளை சோர்ந்து போகாமல் செய்கிறவர்களுக்கு திறந்தவாசலை வைத்திருக்கின்றார். அதை உலக மனிதர்களாலோ, பிசாசின் வல்லமையினாலோ ஒரு நாளும் பூட்ட முடியாது. ஆகவே இன்றைக்கு இந்த உலகத்தில் இயேசுவுக்காக நற்கிரியை செய்ய நம்மை ஒப்புக்கொடுப்போமாக.

2015-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் எல்லா செய்தித்தாள்களிலும் ஆச்சரியமான ஒரு செய்தி வெளியானது. குஜராத் மாநிலத்தில் சூரத் என்கிற இடத்தில் வைரத் தொழில் செய்கிற ஒரு வைர வியாபாரி பண்டிகையின்போது ஒரு ஆச்சரியமான காரியத்தை அறிவித்தார். அவரது நிறுவனம் உலகமெங்குமுள்ள எழுபத்தைந்து நாடுகளுக்கு வைரத்தை ஏற்றுமதி செய்தது. ஆகவே தன்னுடைய நிறுவனத்தின் பல கோடிகள் லாபத்திற்கு தனக்காக கடினமாக கிரியை செய்த ஊழியர்களே காரணம் என்று சொல்லி மிகவும் சிறப்பாக கடினமாக கிரியை செய்த ஆயிரம் ஊழியர்களை தெரிந்து கொண்டு அவர்களுக்கு பண்டிகை பரிசாக விலையுயர்ந்த பல கோடி மதிப்புள்ள கார்களை, விலையுயர்ந்த நகைகளை, அடுக்குமாடி வீடுகளை வழங்கினார்.

அவர்களுடைய ஊழியர்கள் சொல்லமுடியாத ஆனந்த சந்தோஷம் அடைந்தார்கள். அவர்களுடைய சந்தோஷத்திற்கு அளவேயில்லை. அவர்களுடைய விருப்பத்தின்படி சிலர் கார்களையும், சிலர் நகைகளையும் சிலர் வீடுகளையும் தெரிந்து கொண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். பெரிய ஒரு மைதானத்தில் நூறத்தனையான விலையுயர்ந்த கார்கள் அந்த நிறுவனத்தின் ஊழியர்களுக்காக நிறுத்தப்பட்டிருப்பதை படத்தில் பார்த்து மெய்சிலிர்த்துப் போனேன். உலகமே அந்த செயலைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டது. உலகத்திலுள்ள எல்லா தலைசிறந்த பத்திரிக்கைகளும் அந்த செய்தியை ஆச்சரியத்தோடு வெளியிட்டன. நான் இந்த செய்தியை நினைத்துப் பார்த்தபோதெல்லாம் ஒரு மனிதன் தனக்காக கிரியை செய்த தன் ஊழியர்களுக்கு இவ்வளவு பிரதிபலன் கொடுப்பானென்றால், வானத்தையும் பூமியையும் படைத்த இயேசு தம்முடைய மகிமையிலே பிரதான எக்காள சத்தத்தோடும்,

ஆரவாரத்தோடும் தம்முடைய பதினாயிரம் தேவதூதர்களோடும் தம்முடைய ஆயிரமாயிரம் பரிசுத்தவான்களோடும் வரும்போது தமக்காக இந்த உலகத்தில் கிரியை செய்த தம்முடைய ஊழியர்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய பிரதிபலனைக் கட்டளையிடுவார் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். அவர் மகிமையோடு வரும் பொழுது தமக்காக உண்மையாய் கிரியை செய்த தம்முடைய ஊழியர்களை சந்தோஷத்தோடு நோக்கி பார்த்து மத்தேயு 25:21-இல் சொல்லியிருக்கிறபடி

“... ந ல் ல து , உ த் த ம மு ம் உ ண் ம ம யு மு ள் ள ஊழியக்காரனே, கொஞ்சத்திலே உண்மையாயிருந்தாய், அநேகத்தின்மேல் உன்னை அதிகாரியாக வைப்பேன், உன் எஜமானுடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி” என்று சொல்லி தம்முடைய சந்தோஷம் நிறைந்த அவருடைய ராஜ்யத்திற்குள் நம்மை அழைத்து கொண்டுபோய் நம்மை சந்தோஷப்படுத்துவார்.

ஆகவே தான் ஆண்டவர் மல்கியா 3:17,18-இல் இவ்விதமாகக் கூறினார்.

“என் சம்பத்தை நான் சேர்க்கும் நாளிலே அவர்கள் என்னுடையவர்களாயிருப்பார்கள் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; ஒரு மனுஷன் தனக்கு ஊழியஞ் செய்கிற தன்னுடைய குமாரனைக் கட்டாட்சிக்கிறது போல நான் அவர்களைக் கட்டாட்சிப்பேன். அப்பொழுது நீங்கள்... தேவனுக்கு ஊழியஞ் செய்கிறவனுக்கும், அவருக்கு ஊழியஞ் செய்யாதவனுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசத்தை திரும்பவும் காண்பீர்கள்.

கர்த்தரை விட்டு வழிவிலகி பாகாலைப் பின்பற்றி சோரம்போன இஸ்ரவேலரை தேவனுடைய பக்கம் திருப்பிய எலியா என்னும் பெரிய தீர்க்கதரிசி கர்த்தருக்காக வைராக்கியமான கிரியையை பூமியில் நடப்பித்தான். பரிசுத்தாவியானவரோடு இணைந்து தேவனுக்கு பிரியமான கிரியைகளை இந்த பூமியில் நடப்பித்த எலியா என்ற தீர்க்கதரிசி எலிசாவோடு பேசிக்கொண்டு நடந்து போகையில் வேதம் II இராஜாக்கள் 2:11-இல் இவ்விதமாகச் சொல்லுகிறது.

“இதோ, அக்கினி ரதமும் அக்கினி குதிரைகளும் அவர்கள் நடுவாக வந்து இருவரையும் பிரித்தது; எலியா சூழல்காற்றிலே பரலோகத்திற்கு ஏறிப்போனான்”

பாருங்கள் பூமியில் தமக்காக வைராக்கியமாக கிரியை நடப்பித்த தம்முடைய ஊழியக்காரனான எலியாவை கனம்பண்ணும்படியாக பரலோக அக்கினி ரதமும், அக்கினி குதிரைகளும் வந்து மகிமையாக அந்த இரதங்களில் ஏற்றி பரலோக சந்தோஷத்திற்குள் அவனைக் கொண்டுபோகும்படி தேவன் செய்தார். அவர் கிரியைகளுக்குத்தக்க பிரதிபலன் அளிக்கிற தெய்வம். இன்றைக்கு உனக்கு இருக்கிற ஒரே வாழ்க்கையை தேவனுக்காக கிரியை செய்யும்படி ஒப்புக்கொடுப்பாயா? அப்படி நீ உன் வாழ்க்கையை தேவனுக்காக ஒப்புக்கொடுக்கும்போது எலியாவின் மேல் தம்முடைய அக்கினியை ஊற்றி வல்லமையாக பூமியிலே தமக்காக கிரியைகளை நடப்பிக்க உதவிய தேவன் உன்னை தம்முடைய நோக்கத்திற்காக பயன்படுத்துவார்.

இன்றைக்கே அவர் கரத்தில் உன்னை ஒப்புக்கொடு. நீ ஒப்புக்கொடுக்கும்பொழுது உன்னைக் கொண்டு கர்த்தர் பராக்கிரமம் செய்வார். கர்த்தர் உன்னை ஆசீர்வதிப்பாராக.

For Feedbacks, Suggestions
and Prayers, Kindly Contact :

Bro. D. Niranjan Raj
Ph: 99941 90808
Email:mailto:ghg@gmail.com

